

உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து பாருங்கள் முன்பு பாஸ்கா

நண்பர்களே, சகோதரர்களே வணக்கம். நான் டாக்டர் பாப் தீல், தொடர் தேவ சபை சார்பாகப் பேசுகிறேன். பாஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பு நீங்கள் உண்மையிலேயே உங்களைச் சோதித்துப் பார்க்கிறீர்களா? நீங்கள் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? பாஸ்கா பண்டிகை என்பது உலகின் இரட்சகரான இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் வருடாந்திர நினைவு நாளாகும். அவருடைய நொறுக்கப்பட்ட சரீரம் மற்றும் சிந்தப்பட்ட இரத்தம் ஆகிய அடையாளங்களில் நாம் பங்கு கொள்வதற்கு முன்பு, நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு வருடாந்திர நிகழ்வாகும், மேலும் இது புனித நாட்காட்டியின் முதல் மாதத்தில், சூரியன் மறைந்த பதினான்காம் நாளில் வருகிறது. ஆபிப் அல்லது நிசான் என்று அழைக்கப்படும் இந்த மாதம், பெரும்பாலான ஆண்டுகளில் ஏப்ரல் மாதத்தில் வரும். சில சமயங்களில் இது மார்ச் மாதமாகவும் இருக்கலாம்.

எப்படியிருந்தாலும், நாம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். உங்களிடம் பைபிள் இருந்தால், நீங்கள் என்னுடன் சேர்ந்து படிக்கலாம். நான் 1 கொரிந்தியர் 11-ஆம் அதிகாரத்திலிருந்து தொடங்கப் போகிறேன், ஏனென்றால், பாஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பு நீங்கள் உங்களை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற இந்த எண்ணம் எங்கிருந்து வந்தது? அது பைபிளிலிருந்து வருகிறது.

1 கொரிந்தியர் 11-ஆம் அதிகாரம், 23-ஆம் வசனம் முதல், பவுல், “நான் கர்த்தரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டதை உங்களுக்கும் கொடுத்தேன்” என்று எழுதினார். ஆகவே, அவர் இதை இயேசுவிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டார். அவர் கூறுகிறார், “அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அந்த இரவில், அப்பத்தை எடுத்து, நன்றி செலுத்தி, அதைப் பிட்டு, ‘இதை எடுத்துச் சாப்பிடுங்கள்; இது உங்களுக்காகப் பிடுக்கப்பட்ட என் உடல்; என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்’ என்றார்.” அதேபோல, அவர் இரவு உணவிற்குப் பிறகு கோப்பையையும் எடுத்து, ‘இந்தக் கோப்பை என் இரத்தத்தினால் உண்டான புதிய உடன்படிக்கை. நீங்கள் இதைக் குடிக்கும்போதெல்லாம், என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள். ஏனெனில், நீங்கள் இந்த அப்பத்தைச் சாப்பிட்டு, இந்தக் கோப்பையைக் குடிக்கும்போதெல்லாம், கர்த்தர் வரும்வரை அவருடைய மரணத்தை அறிவிக்கிறீர்கள்’ என்றார்.”

அது எவ்வளவு அடிக்கடி செய்யப்பட்டது? அது வருடத்திற்கு ஒரு முறை செய்யப்பட்டது. வசனம் 27 “ஆதலால், எவன் இந்த அப்பத்தை அபாத்திரமாகப் புசிக்கிறானோ அல்லது கர்த்தருடைய பாத்திரத்தை

அபாத்திரமாகப் பருகுகிறானோ, அவன் கர்த்தருடைய உடலுக்கும் இரத்தத்திற்கும் எதிராகக் குற்றவாளியாவான். ஆனால் ஒருவன் தன்னைத்தானே சோதித்துப் பார்த்தபின்பு, அந்த அப்பத்தைப் புசித்து, அந்தப் பாத்திரத்தைப் பருகட்டும். ஏனெனில், அபாத்திரமாகப் புசித்துப் பருகுகிறவன், கர்த்தருடைய உடலைப் பகுத்தறியாமல், தனக்குத்தானே தண்டனைத் தீர்ப்பைப் புசித்துப் பருகுகிறான். இக்காரணத்தினாலேயே, உங்களில் அநேகர் பலவீனராகவும் நோயாளிகளாகவும் இருக்கிறார்கள், அநேகர் மரித்துப்போகிறார்கள். 31 ஏனெனில், நாம் நம்மை நாமே நியாயந்தீர்த்தால், நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படமாட்டோம்.”

ஆகவே, நாம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்றும், நாம் செய்யத் தவறும் காரியங்களுக்காக நியாயத்தீர்ப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுவோம் என்றும் நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. “ஆனால், நாம் நியாயத்தீர்ப்புக்கு உள்ளாக்கப்படும்போது, உலகத்தோடு கூட நாம் ஆக்கினைக்குள்ளாக்கப்படாதபடிக்கு, கர்த்தரால் சிட்சிக்கப்படுகிறோம்.”

எப்படியிருந்தாலும், பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பு நாம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். நாம் உலகத்தைப் போல இருக்கக்கூடாது. 1 யோவான் 2-ஆம் அதிகாரம், 17-ஆம் வசனத்திலிருந்து, அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் இவ்வாறு எழுதினார்: “உலகத்தையும் உலகத்தில் உள்ளவற்றையும் நேசிக்காதிருங்கள். ஒருவன் உலகத்தை நேசித்தால், அவனிடம் பிதாவின் அன்பு இல்லை. ஏனெனில், உலகத்தில் உள்ளவை யாவும், அதாவது மாம்சத்தின் இச்சை, கண்களின் இச்சை, ஜீவனுடைய பெருமை ஆகிய அனைத்தும் பிதாவினுடையதல்ல, ஆனால் உலகத்தினுடையதே. உலகமும் அதன் இச்சையும் ஒழிந்து போகும்; ஆனால் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்கிறவன் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பான்.”

இப்போது நாம் சாத்தானின் செல்வாக்குள்ள இந்தச் சமூகத்தில் வாழும் வரை, தேவனுடைய சட்டத்தை மீறுவதற்கான சோதனைகளும் தூண்டுதல்களும் இருக்கத்தான் போகின்றன. நீங்கள் முதல் யோவான் புத்தகத்தில் இருந்தால், இரண்டாம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்திற்குச் செல்லுங்கள், ஏனென்றால் யோவான் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளார். “என் சிறிய பிள்ளைகளே, நீங்கள் பாவம் செய்யாதபடிக்கு இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். ஒருவன் பாவம் செய்தால், பிதாவினிடத்தில் நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறவர் உண்டு; அவரே நீதியுள்ள இயேசு கிறிஸ்து. அவரே நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பரிசார பவி; நம்முடைய பாவங்களுக்கு மாத்திரமல்ல, முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்கும் கூடப் பரிசார பவி. நாம் அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டால், அவரை அறிந்திருக்கிறோம் என்பதை இதனால் அறிவோம். 'நான் அவரை அறிந்திருக்கிறேன்' என்று சொல்லி,

அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளாதவன் பொய்யன்; அவனிடத்தில் சத்தியம் இல்லை. ஆனால், எவன் அவருடைய வார்த்தையைக் கைக்கொள்கிறானோ, அவனிடத்தில் தேவனுடைய அன்பு மெய்யாகவே பூரணமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நாம் அவரில் இருக்கிறோம் என்பதை அறிவோம். அவரில் நிலைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவன், அவர் நடந்தபடியே தானும் நடக்க வேண்டும்.”

நீங்கள் பத்துக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்க முயற்சி செய்யவில்லை என்றால், நீங்கள் ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவர் அல்ல. அது குறித்த மேலதிக தகவல்களுக்கு, www.ccoq.org என்ற எங்கள் இணையதளத்தில் ஆங்கிலத்தில் ஒரு இலவச கையேடு உள்ளது.

இதற்கு நாம் ஒருபோதும் பாவம் செய்வதில்லை என்று அர்த்தமல்ல. நீங்கள் இன்னும் முதலாம் யோவான் புத்தகத்தில் இருந்தால், முதலாம் அதிகாரத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள். நான் 8 மற்றும் 10 ஆம் வசனங்களைப் படிக்க விரும்புகிறேன். “நாம் பாவம் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், நம்மையே ஏமாற்றிக்கொள்கிறோம்; சத்தியம் நம்மிடம் இல்லை.” வசனம் 10: நாம் பாவம் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், அவரைப் பொய்யராக்குகிறோம்; அவருடைய வார்த்தை நம்மிடம் இல்லை.

பல்வேறு இச்சைகளின் மூலம் ஏமாற்றவும், வியாபாரத்தில் பொய் சொல்லவும், தற்பெருமை பேசவும், புறம் பேசவும், விபசாரம் செய்யவும் அல்லது அதுபோன்ற வேறு எதற்காவது நாம் சோதிக்கப்படும்போது, நாம் பாவம் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால், நாம் மன்னிக்கப்படலாம். இப்போது, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், ஆம், உண்மையாகவே அழைக்கப்பட்ட மற்றும் மீட்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள், அவ்வப்போது பாவத்தில் சறுக்கி விழுவோம். நாம் மனந்திரும்பி, பாவத்தை மேற்கொள்ளப் பாடுபடும் வரை, தேவன் நம்மை ஏற்றுக்கொள்கிறார், இயேசுவின் தியாகத்தைப் பின்பற்றி, தேவன் தொடர்ந்து நம்மை வழிநடத்துகிறார். நாம் இப்போது அவருடைய கிருபையின் கீழ் வாழ்கிறோம். கிறிஸ்துவின் தியாகத்திற்கு யாரும் தகுதியானவர்கள் அல்ல, ஆனால் பஸ்கா பண்டிகையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பது கிறிஸ்துவை மறுதலிப்பதாகும்.

பஸ்கா பண்டிகையைத் தகுதியான முறையில் கொண்டாடுவது என்றால், நாம் நமது தீய ஆசைகளையும் வழிகளையும் விட்டு மனந்திரும்ப வேண்டும்; இயேசு பாடுபட்டு மரித்த பாவத்தை வெறுக்க வேண்டும்; மேலும், தேவனுடைய பிரமாணத்தோடு சமரசம் செய்துகொள்ளாதபடிக்கு நமது சித்தத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள உழைக்க வேண்டும்.

மத்தேயு 5-ஆம் அதிகாரத்திற்குச் சென்று, 43-ஆம் வசனத்திலிருந்து இயேசு சொன்ன சில வார்த்தைகளைப் படிப்போம். "உன் அயலானை நேசி, உன் பகைவனை வெறு' என்று சொல்லப்பட்டதை நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், உங்கள் பகைவர்களை நேசியுங்கள், உங்களைச் சபிப்பவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள், உங்களை வெறுப்பவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள், உங்களைத் துன்புறுத்தித் தொந்தரவு செய்பவர்களுக்காக ஜெபம் செய்யுங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவின் பிள்ளைகளாய் இருப்பீர்கள்; ஏனெனில் அவர் தமது சூரியனைத் தீயோர் மீதும் நல்லோர் மீதும் உதிக்கச் செய்கிறார், நீதியுள்ளோர் மீதும் அநீதியுள்ளோர் மீதும் மழையைப் பொழியச் செய்கிறார். உங்களை நேசிப்பவர்களை நீங்கள் நேசித்தால், உங்களுக்கு என்ன பலன் கிடைக்கும்? வரி வசூலிப்பவர்கள் கூட அதையேதானே செய்கிறார்கள்? உங்கள் சகோதரர்களை மட்டும் நீங்கள் வாழ்த்தினால், மற்றவர்களை விட நீங்கள் என்ன அதிகம் செய்கிறீர்கள்? வரி வசூலிப்பவர்கள் கூட அதையேதானே செய்கிறார்கள்? ஆகையால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பரிபூரணராக இருப்பதுபோல, நீங்களும் பரிபூரணராக இருங்கள்."

நாம் எந்த சமூகத்தில் இருந்தாலும், அந்தச் சமூகத்தின் கலாச்சாரப் பழக்கவழக்கங்களையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். இப்போது, நம்மால் நம்மைப் பரிபூரணமாக்கிக்கொள்ள முடியாது. நீங்கள் அந்த நிலைக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை, ஆனால் சங்கீதம் 18:32 கூறுகிறது, "தேவனே எனக்குப் பெலனைக் கொடுத்து, என் வழியைப் பரிபூரணமாக்குகிறார்."

பஸ்கா பண்டிகையைக் கடைப்பிடிப்பதும், அது எதைக் குறிக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதும், அத்துடன் தேவனுடைய மற்ற எல்லா சட்டங்களையும் கடைப்பிடிக்க முயற்சிப்பதும், இயேசு பேசும் பரிபூரண நிலையை அடைவதற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுதிய ஒன்றிற்குச் செல்வோம். இது 1 கொரிந்தியர் 5-ஆம் அதிகாரம், நாம் 6-ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குவோம். "உங்கள் பெருமை நல்லதல்ல. சிறிதளவு புளிப்பு மாவும் முழு மாவையும் புளிக்கச் செய்யும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா?" பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பு நாம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்கிறோம். பஸ்கா பண்டிகைக்குப் பிறகு உடனடியாக, அதாவது பஸ்கா பண்டிகைக்கு அடுத்த மாலையில், புளிப்பில்லாத அப்ப நாட்களின் தொடக்கம் வருகிறது. இவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை.

ஏழாம் வசனம் "ஆகையால், நீங்கள் மெய்யாகவே புளிப்பில்லாதவர்களாயிருக்கிறபடியால், அப்பொழுது பழைய புளிப்பை நீக்கிவிட்டு, புதிய பிண்டமாயிருப்பீர்கள். ஏனெனில், நம்முடைய

பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டார். ஆகையால், நாம் இந்தப் பண்டிகையைப் பழைய புனிப்புடனோ, பொறாமை மற்றும் தீமையின் புனிப்புடனோ அல்லாமல், நேர்மை மற்றும் உண்மையின் புனிப்பில்லாத அப்பத்தோடு கொண்டாடுவோமாக.”

'கடவுளின் பரிசுத்த நாட்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமா அல்லது தீய சக்திகளின் விடுமுறை நாட்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமா?' என்ற தலைப்பில் எங்களிடம் ஒரு சிறு புத்தகம் உள்ளது. கடவுளின் பரிசுத்த நாட்களைப் பற்றிப் பலருக்குப் புரிவதில்லை. அவை எப்போது வருகின்றன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவை என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவை ஏன் வருகின்றன என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. இந்தக் குறிப்பிட்ட புத்தகம், இவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இப்போதெல்லாம் பெரும்பாலான மக்கள் பயன்படுத்தும் ரோமன் நாட்காட்டியின்படி, அந்த நாட்கள் எவை என்று கூறும் ஒரு நாட்காட்டியும் இதில் உள்ளது. இந்தச் சிறு புத்தகத்தை ஆங்கிலத்தில் எங்கள் இணையதளத்தில் நீங்கள் காணலாம்.

பழைய புனித்த மாவை நாம் அகற்ற வேண்டும். புனித்த மாவை என்பது பாவம் மற்றும் பாசாங்குத்தனத்தின் சின்னமாகும், எனவே நாம் அதை நீக்க வேண்டும். புனிப்பில்லாத அப்பத்தின் முதல் நாள் தொடங்குவதற்கு முன்பு, நாம் உண்மையில் நம் வீடுகளிலிருந்து புனித்த மாவை அகற்றிவிடுகிறோம்.

நீங்கள் மிகவும் ஆன்மீகமானவர் என்பதால், சமாளிக்க வேண்டிய பிரச்சனைகளே இல்லை என்று எண்ணிக்கொண்டு திரியாதீர்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் உங்கள் வீடுகள் மற்றும் வாகனங்களிலிருந்து புனித்த மாவை உடல் தியாக அகற்றும் செயல்முறையை மேற்கொள்ளத் தேவையில்லை என்று எண்ணி, நீங்கள் மிகவும் ஆன்மீகமானவர் என்றும் நினைக்காதீர்கள். நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் இருக்கின்றன.

2 கொரிந்தியர் 13-ஆம் அதிகாரம் 5-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்லுங்கள். அது ஒரே ஒரு வசனம்தான், ஆனாலும் நீங்கள் அங்கு செல்ல வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், “நீங்கள் விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கிறீர்களா என்று உங்களை நீங்களே சோதித்துப் பாருங்கள். இயேசு கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறியீர்களா? ஒருவேளை நீங்கள் தகுதியற்றவர்களாயிருந்தால் தவிர,” என்று எழுதினார். ஆகவே, பவுல் வேறு இடத்தில் எழுதியது போல, பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பு நாம் நம்மை நாமே சோதித்துப் பார்ப்பதற்கான நேரம் இது.

நாம் மத்தேயு புத்தகத்திற்குச் செல்வோம். தற்போது, எல்லோரும் அழைக்கப்படுவதில்லை, மேலும் மக்கள் சில சமயங்களில் இதைக்

குறித்துக் குழப்பமடைகிறார்கள். மத்தேயு 13-ஆம் அதிகாரத்தில், நான் 10-ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்க விரும்புகிறேன். “சீஷர்கள் அவரிடம் வந்து, ‘நீர் ஏன் இவர்களுக்கு உவமைகளால் பேசுகிறீர்?’ என்றார்கள். அதற்கு அவர், ‘பரலோக ராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை அறிந்துகொள்ள உங்களுக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது; அவர்களுக்கோ அருளப்படவில்லை. ஏனெனில், எவனிடம் இருக்கிறதோ, அவனுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும், அவன் பரிபூரணமாய் இருப்பான்; எவனிடம் இல்லையோ, அவனிடம் இருப்பதும் அவனிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆகையால், நான் இவர்களுக்கு உவமைகளால் பேசுகிறேன்; ஏனெனில், அவர்கள் பார்த்தும் பார்க்காமலும், கேட்டும் கேட்காமலும், புரிந்துகொள்ளாமலும் இருக்கிறார்கள். மேலும், அவர்களில் ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறுகிறது; அது கூறுவது:

நீங்கள் கேட்பீர்கள், ஆனால் புரிந்துகொள்ள மாட்டீர்கள்.
பார்த்தும் நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்;
ஏனெனில் இந்த மக்களின் இதயங்கள் மழுங்கிவிட்டன.
அவர்களின் காதுகள் மந்தமாகக் கேட்கின்றன.
மேலும் அவர்கள் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டனர்.
அவர்கள் தங்கள் கண்களால் கண்டு, தங்கள் காதுகளால் கேட்காதபடிக்கு,
அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களால் உணர்ந்து
மனந்திரும்பிவிடாதபடிக்கு,
ஆதலால் நான் அவர்களைக் குணப்படுத்த வேண்டும்.

இப்போது முழு உலகமும் அழைக்கப்படவில்லை. நீங்கள் இப்போது அழைக்கப்படும் நபர்களில் ஒருவரா என்று நீங்கள் யோசித்தால், ‘கடவுள் உங்களை அழைக்கிறாரா?’ என்ற தலைப்பில் எங்களிடம் ஒரு சிறு புத்தகம் உள்ளது. தற்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே அழைக்கப்படுகிறார்கள், அதைப் பற்றிய கூடுதல் தகவல்கள் அந்தப் புத்தகத்தில் உள்ளன. மற்றவர்கள் எப்போது அழைக்கப்படுவார்கள் என்பது பற்றிய பிற தகவல்களும் எங்களிடம் உள்ளன. அதன் ஒரு பகுதி, முன்னரே குறிப்பிடப்பட்ட ‘நீங்கள் கடவுளின் பரிசுத்த நாட்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமா அல்லது பிசாசின் பண்டிகைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமா?’ என்ற புத்தகத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாலஸ்தீனப் பகுதியில், கடவுளின் புனித நாட்கள் அறுவடைக் காலத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களைக் குறிக்கும் வசந்தகால அறுவடையானது, இப்போது சிலர் மட்டுமே அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. மீதமுள்ளவர்கள், இயேசு மீண்டும் வந்த பிறகு தங்கள் வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள்; இதைத்தான் இலையுதிர்கால அறுவடை சித்தரிக்கிறது. சிந்திக்க

வைக்கும் உண்மை என்னவென்றால், நாம் இந்த நேரத்தில் ஒரு விசேஷ அழைப்பைப் பெறுவதற்காக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; உலகத்தை விட நாம் முந்திக்கொண்டு தகுதிபெற வேண்டும், அப்போதுதான் மீதமுள்ள மனிதகுலத்திற்கு அறிவையும் இரட்சிப்பையும் கொண்டுவர உதவுவதற்காகக் கடவுளாலும் கிறிஸ்துவாலும் நாம் பயன்படுத்தப்பட முடியும்.

நாம் பஸ்கா பண்டிகையை நெருங்கும் வேளையில், தேவன் நம்மீது அக்கறை கொள்வதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். அது அவருடைய திட்டத்தின் ஒரு முக்கியப் பகுதியாகும், மேலும் அவர் நமது மனப்பான்மையின் மீதும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறார். நாம் அவருக்கு முழுமையாக நம்மை அர்ப்பணித்திருக்கிறோம் என்பதை அவர் அறிய விரும்புகிறார்.

இது உங்கள் முதல் பஸ்கா பண்டிகை இல்லையென்றால், கடந்த பண்டிகைக்குப் பிறகு நீங்கள் எதையாவது வென்றிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் மிகவும் கடினமாக முயற்சி செய்திருக்கிறீர்களா? கர்த்தருடைய சரீரத்தைப் பகுத்தறிவது என்றால் என்ன, அல்லது தகுதியற்ற முறையில் நீங்கள் எப்படி உண்ணவும் பருகவும் முடியும் என்று நீங்கள் வியக்கலாம். மேலும், நமக்கு நாமே தண்டனையை எப்படி உண்கிறோம் அல்லது பருகுகிறோம்? ஒவ்வொரு ஆண்டும் பஸ்கா பண்டிகையின்போது, மிகவும் அடிப்படையான, ஆரம்பநிலை கண்ணோட்டத்தை நாம் தனிமைப்படுத்த வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மனிதகுலத்திற்கான அவருடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்தை நாம் மீண்டும் வாழத் தொடங்கும் போது, ஒரு ஆரம்பநிலைக் கருத்தில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். அந்த ஆரம்பநிலைக் கருத்து அவருடைய அன்பான இரட்சிப்பு ஆகும். அந்தத் திட்டம் நம்மைப் பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி, உலகின் மற்றவர்களைப் பற்றியதாக இருந்தாலும் சரி, அதுதான் அந்தத் திட்டத்தின் சாராம்சம்.

ஆகையால், சகோதரரே, பஸ்கா பண்டிகையானது, நமது சொந்த இரட்சிப்பின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளையும், தேவனுடனும் அவருடைய கிரியைகளுடனும் நமக்குள்ள உறவையும் நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ள வேண்டிய நேரமாகும். இது நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய நேரம். உங்களை நீங்களே கவனிக்க வேண்டிய நேரம். நமது வேலைகளிலும், அன்றாடக் காரியங்களிலும், வாழ்க்கையின் கவனச்சிதறல்களிலும் நாம் மிகவும் மூழ்கிவிடுவதால், தேவனுடன் சரியான உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம்.

பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பு மற்றவர்களின் பாவங்களில் கவனம் செலுத்துவதற்கான நேரம் நிச்சயமாக அல்ல. 'ஓ, நான் என்னை அதிகம்

சோதித்துப் பார்க்க வேண்டியதில்லை; நான் இதற்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவன்' என்று நினைக்காதீர்கள். இல்லை. நீங்கள் உங்கள் மீதுதான் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பஸ்கா பண்டிகைக்கான ஆயத்தங்கள் என்பதே அதைப் பற்றியதுதான். இதன் காரணமாகவே, பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பு சிலர் அதிக சோதனைகளையும் உபத்திரவங்களையும் அனுபவிக்கிறார்கள். ஏனென்றால், நீங்கள் உங்களைச் சோதித்துப் பார்ப்பதை சாத்தான் விரும்புவதில்லை. நீங்கள் தேவனிடம் நெருங்கிச் செல்வதை அவன் விரும்புவதில்லை. நீங்கள் தேவனிடம் நெருங்கிச் செல்லுங்கள், அவர் உங்களிடம் நெருங்கி வருவார்; பிசாசை எதிர்த்து நில்லுங்கள், அவன் உங்களைவிட்டு ஓடிப்போவான் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. சாத்தான் உங்களைவிட்டு ஓடிப்போக விரும்புவதில்லை; அவன் உங்களை நோக்கி வர விரும்புகிறான். நீங்கள் தேவனுடன் எவ்வளவு நெருக்கமாக இருக்கிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவனால் அதைச் செய்ய முடியாது.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை என்பது ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டியதில்லை. 1 யோவான் 5:5-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, நீங்கள் அங்கே செல்ல வேண்டியதில்லை, அது சொல்கிறது, "இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசிக்கிறவனையன்றி, உலகத்தை ஜெயிக்கிறவன் யார்?" அதை ஜெயிப்பதற்கு முயற்சி தேவை. நாம் வெளிப்படுத்தல் புத்தகம் 2-ஆம் அதிகாரத்திற்குச் செல்வோம். நான் அங்கே பல வசனங்களை வாசிக்கப் போகிறேன், 7-ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குகிறேன். "காதுள்ளவன், ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கூட வன். ஜெயிக்கிறவனுக்கு, தேவனுடைய பரதீசின் நடுவே இருக்கிற ஜீவவிருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கக் கொடுப்பேன்." இப்போது நாம் 11-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்வோம்.

காதுள்ளவன், ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கூட வன்." வெளிப்படுத்தல் 2 மற்றும் 3-ல் இது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. "ஜெயங்கொள்கிறவன் இரண்டாம் மரணத்தினால் கீழாய்ப்போகமாட்டான்." நீங்கள் இரண்டாம் மரணத்தை விரும்பவில்லை என்றால், நீங்கள் ஜெயங்கொள்ள வேண்டும். நாம் 17-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்வோம்: "காதுள்ளவன், ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கூட வன்." தங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைத்துக்கொள்ளும் பலர், ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்க விரும்புவதில்லை. அவர்கள் சபைக் காலங்களை நம்புவதில்லை. இது தங்களுக்குப் பொருந்தக்கூடும் என்பதால், அவர்கள் இந்த விஷயங்களைப் பார்க்க விரும்புவதில்லை. அவர்கள் லவோதிகேயாவைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் மாற வேண்டியிருக்கலாம். நீங்கள் லவோதிகேயாவைப்

பின்பற்றுபவராக இல்லாவிட்டாலும், நீங்கள் மாற வேண்டும். இந்த வாழ்க்கையில் நம்மில் யாரும் பரிபூரணமானவர்கள் அல்ல. நாம் பரிபூரணத்தை நோக்கிப் பாடுபட வேண்டும்.

தொடர்ந்து, “ஜெயிக்கிறவனுக்கு மறைவான மன்னாவில் ஒரு பகுதியை உண்ணக் கொடுப்பேன். அவனுக்கு ஒரு வெள்ளைக் கல்லையும் கொடுப்பேன்; அந்தக் கல்லின்மேல், அதைப் பெறுகிறவனைத் தவிர வேறு எவருக்கும் தெரியாத ஒரு புதிய பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கும்.” இப்போது 26 மற்றும் 27 ஆம் வசனங்களுக்குச் செல்வோம்.

“ஜெயிக்கிறவனும், முடிவுவரை என் கிரியைகளைக் காத்துக்கொள்கிறவனுமாகிய அவனுக்கு, நான் தேசங்களின்மேல் அதிகாரம் கொடுப்பேன். ‘அவன் அவர்களை இரும்புக் கோலினால் ஆளுவான்; என் பிதாவிடமிருந்து நான் பெற்றுக்கொண்டபடியே, அவர்கள் குயவனின் பாத்திரங்களைப்போல நொறுக்கப்படுவார்கள்; அவனுக்கு விடியற்கால நட்சத்திரத்தையும் கொடுப்பேன்.”

வெளிப்படுத்தல் 3:5 “ஜெயங்கொள்பவன் வெண்மையான வஸ்திரங்களை உடுத்துவான்; ஜீவபுஸ்தகத்திலிருந்து அவனுடைய நாமத்தை நான் அழிக்கமாட்டேன்; என் பிதாவுக்கும் அவருடைய தூதர்களுக்கும் முன்பாக அவனுடைய நாமத்தை நான் அறிக்கையிடுவேன்.”

வெளிப்படுத்தல் 3:12 “ஜெயிக்கிறவனை என் தேவனுடைய ஆலயத்தில் ஒரு தூணாக நிறுத்துவேன்; அவன் இனி ஒருபோதும் வெளியே போகமாட்டான். அவன்மேல் என் தேவனுடைய நாமத்தையும், என் தேவனிடமிருந்து வானத்திலிருந்து இறங்கி வருகிற என் தேவனுடைய நகரமாகிய புதிய எருசலேமின் நாமத்தையும் எழுதுவேன். மேலும், என் புதிய நாமத்தையும் அவன்மேல் எழுதுவேன்.”

மேலும் வெளிப்படுத்தல் 3-ஆம் அதிகாரம் 21-ஆம் வசனம், “ஜெயிக்கிறவனுக்கு நான் என் சிங்காசனத்திலே என்னோடு உட்காரக் கொடுப்பேன்; நானும் ஜெயித்து என் பிதாவோடு அவருடைய சிங்காசனத்திலே உட்கார்ந்ததுபோல.” நீங்கள் ஜெயிக்க வேண்டுமென்றால், உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அடிப்படையில், நீங்கள் சாத்தானையும், அவனுடைய சமூகத்தையும், உங்கள் சொந்த இச்சைகளையும் ஜெயிக்க வேண்டும்.

இப்போது நாம் வெளிப்படுத்தல் 21:7 மற்றும் 8-க்குச் செல்வோம். அவ்வாறு செய்வதற்கான மற்றொரு வெகுமதியை நீங்கள் காண்பீர்கள். “ஜெயங்கொள்பவன் சகலத்தையும் சுதந்தரித்துக்கொள்வான்; நான் அவனுக்குத் தேவனாயிருப்பேன், அவன் என் குமாரனாயிருப்பான். ஆனால் கோழைகள், அவிசுவாசிகள், அருவருப்பானவர்கள், கொலைகாரர்கள், பாலியல் ஒழுக்கக்கேடானவர்கள், சூனியக்காரர்கள்,

விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்கள், மற்றும் பொய்யர்கள் அனைவரும், அக்கினியாலும் கந்தகத்தாலும் எரிகிற ஏரியில் தங்கள் பங்கைப் பெறுவார்கள்; அதுவே இரண்டாம் மரணம்.” விசுவாசத்தின்படி சரியாகச் செயல்படாதவர்களே அவிசுவாசிகள்.

இரண்டாம் கொரிந்தியர் 4:4-ல் சாத்தான் இந்தக் காலத்தின் தேவன் என்றும், வெளிப்படுத்தல் 12:9-ல் அவன் முழு உலகத்தையும் வஞ்சிக்கிறான் என்றும் வேதாகமம் போதிக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் சத்தியத்தை நேசிக்க வேண்டும், சாத்தானின் வஞ்சகத்திற்குப் பலியாகிவிடக் கூடாது.

நாம் யோவான் 17-ஆம் அதிகாரத்தில் 16-ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்கப் போகிறோம், எனவே நீங்களும் அங்கு செல்லலாம். நான் சில வசனங்களை வாசிக்கிறேன்.

யோவான் 17, 16-ஆம் வசனத்திலிருந்து: “நான் உலகத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்லாததுபோல, அவர்களும் உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. உமது சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தும். உமது வார்த்தையே சத்தியம். நீர் என்னை உலகத்திற்கு அனுப்பியதுபோல, நானும் அவர்களை உலகத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அவர்களும் சத்தியத்தினாலே பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்கள் நிமித்தம் நான் என்னைப் பரிசுத்தமாக்குகிறேன்.”

நீங்கள் உண்மையிலேயே சத்தியத்தை நேசிக்கிறீர்களா?

அப்படியானால், மத்தேயு 6:33-ல் இயேசு சொன்னபடி, தேவனுடைய ராஜ்யத்தை அவருடைய நீதியோடு முதலாவது தேடுகிறீர்களா? நீங்கள் உண்மையிலேயே தேவனுடைய ராஜ்யத்தைத் தேடுகிறீர்களா? அது என்னவென்று உறுதியாகத் தெரியாதவர்களுக்காக, 'தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் நற்செய்தி' என்ற பெயரில் எங்களிடம் ஒரு சிறு புத்தகம் உள்ளது. இந்தச் சிறு புத்தகம் சுமார் 100 மொழிகளில் உள்ளது. நீங்கள் வலைத்தளங்களுக்குச் சென்றால்...www.cog.org கீழே உருட்டவும், இடதுபுறத்தில் மொழிகளின் பட்டியலைக் காண்பீர்கள். நீங்கள் படிக்க விரும்பும் மொழியைச் சொடுக்கினால், அந்த மொழியில் எங்களிடம் உள்ள புத்தகமும் பிற இலக்கியங்களும் தோன்றும்.

ரோமர் 8:20-க்குச் செல்வோம். “ஏனெனில், சிருஷ்டியானது தன் விருப்பப்படி அல்ல, நம்பிக்கையோடு அதை அடிமைப்படுத்தியவரின் நிமித்தம் வீணான காரியங்களுக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டது;” இந்த வேதவசனத்தின் பழைய கிங் ஜேம்ஸ் பதிப்பை நான் விரும்புகிறேன், அது இவ்வாறு கூறுகிறது: “ஏனெனில், சிருஷ்டியானது தன் விருப்பப்படி அல்ல, நம்பிக்கையோடு அதை அடிமைப்படுத்தியவரின் நிமித்தம் வீணான காரியங்களுக்கு அடிமைப்படுத்தப்பட்டது.” ஏனெனில், சிருஷ்டி தானும் அழிவின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு,

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான சுதந்திரத்திற்குள் கொண்டுவரப்படும். ஏனெனில், சிருஷ்டி அனைத்தும் இதுவரை ஒன்றாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, பிரசவ வேதனைப்பட்டது என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

அவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்றிருக்கிற நாமும் கூட, புத்திரசுவீகாரத்திற்காக, அதாவது நம்முடைய சரீரத்தின் மீட்பிற்காகக் காத்திருந்து, நமக்குள்ளே பெருமூச்சு விடுகிறோம். ஏனெனில், நாம் நம்பிக்கையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; ஆனால், காணக்கூடிய நம்பிக்கை, நம்பிக்கையல்ல. ஒருவன் காண்கிறவனாய், எதற்காக நம்புவான்? நாம் காணாத ஒன்றிற்காக நம்பினால், அதற்காகப் பொறுமையுடன் காத்திருப்போம். ஆகவே, நாம் பொறுமையுடன் அதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்.

அவ்வாறே, ஆவியானவர் நமது பலவீனங்களுக்கு உதவுகிறார்; ஏனெனில், நாம் எப்படி ஜெபிக்க வேண்டும் என்று நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஆவியானவர் தாமே சொல்லமுடியாத பெருமூச்சுகளோடு நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். நாம் மாம்சமாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும், நாம் பயனற்ற தன்மைக்கும் மாயைக்கும் உட்பட்டவர்கள் என்பதையும் நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

சாத்தான் தன் அகங்காரத்திற்கு அடிபணிந்தான், அவன் மாம்சமாகக்கூட உருவாகவில்லை. அவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொண்டான். நாம் நமது சொந்த அகங்காரத்திற்கும், நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ளும் போக்கிற்கும் அடிபணியக்கூடாது. நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க நேரம் ஒதுக்குவது நமக்கு உதவுகிறது. தேவன் நாம் சிறந்தவர்களாக இருக்க விரும்புகிறார். அந்த மாற்றத்திற்காக நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. பிலிப்பியர் 4:13-ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், "என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்து மூலமாக நான் எல்லாவற்றையும் செய்யக்கூடும்" என்று கூறினார்.

மாற்கு 10:27-ல் இயேசு சொன்னது போல, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் உங்களை மட்டும் உள்ளடக்கவில்லை. "மனுஷர்களால் கூடாத காரியம், ஆனால் தேவனால் கூடும்; ஏனெனில் தேவனால் எல்லாம் கூடும்." நாம் நம்மை எவ்வளவு அதிகமாக ஆராய்ந்து, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறோமோ, அந்த அளவிற்கு நாம் பரிபூரணத்தை நோக்கி நகர்வோம், மேலும் தேவன் நாம் கொண்டிருக்க விரும்பும் குணநலன்களையும் வளர்த்துக் கொள்வோம். 'நான் முயற்சி செய்தும் தொடர்ந்து தோல்வியடைகிறேன். என்னால் இதை இன்னும் கடக்க முடியவில்லை' என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். நீங்கள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

பிலிப்பியர் 1:6-ல், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இவ்வாறு எழுதும்படி ஏவப்பட்டார்: “உங்களுக்குள் நற்காரியத்தைத் தொடங்கியவர், இயேசு கிறிஸ்து வரும் நாள் வரை அதை முடிப்பார்.” நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற உடனேயே, அல்லது ஓரிரு வருடங்களுக்குப் பிறகு, அல்லது பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு எல்லாம் முடிந்துவிடும் என்று அது கூறவில்லை. அது இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள் வரை முடிக்கப்படப் போகிறது, எனவே நீங்கள் எல்லா நேரமும் அதற்காக உழைக்கப் போகிறீர்கள். சில காரியங்களை மற்றவற்றை விட நீங்கள் சிறப்பாகக் கடந்து செல்வீர்கள், ஆனால் நாம் நமது பங்கைச் செய்ய வேண்டும். நாம் சகித்துக்கொண்டு ஜெயங்கொள்ள வேண்டும்.

நாம் 1 யோவான் 3-ஆம் அதிகாரம், 1-ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குவோம். “நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படத்தக்கதாக, பிதா நமக்கு எத்தகைய அன்பைக் காட்டியிருக்கிறார் என்று பாருங்கள்! ஆதலால், உலகம் நம்மை அறியவில்லை, ஏனென்றால் அது அவரை அறியவில்லை. பிரியமானவர்களே, இப்பொழுது நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்; நாம் என்னவாக இருப்போம் என்பது இன்னும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை, ஆனாலும் அவர் வெளிப்படுத்தப்படும்போது, நாம் அவரைப் போலவே இருப்போம் என்று அறிந்திருக்கிறோம், ஏனென்றால் நாம் அவரை அவர் இருக்கிறபடியே காண்போம். மேலும், அவர் பரிசுத்தராக இருப்பது போலவே, அவரில் இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்ட ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்கிறார்.” நாம் நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், இது பரீட்சையின் ஒரு பகுதியாகும். நாம் பரிசுத்தமாக இருப்பதற்காக தேவனுடைய பிள்ளைகளாக அழைக்கப்படுகிறோம்.

இப்போது நான் யாக்கோபு புத்தகத்தில் முதல் அதிகாரத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன். நான் யாக்கோபு புத்தகத்தில் கணிசமான நேரத்தைச் செலவிட விரும்புகிறேன், எனவே நீங்கள் அங்கு செல்லுமாறு பரிந்துரைக்கிறேன். 21 ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குகிறது.

“ஆகையால், எல்லா அசுத்தத்தையும் அக்கிரமத்தின் பெருக்கத்தையும் விட்டுவிட்டு, உங்கள் ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க வல்லதான, விதைக்கப்பட்ட வார்த்தையைச் சாந்தத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.” ஆகவே, கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க வேண்டிய யாக்கோபு, எல்லா அசுத்தத்தையும் அக்கிரமத்தையும் விட்டுவிடும்படி கிறிஸ்தவர்களிடம் கூறுகிறார். “வார்த்தையைக் கேட்பவர்களாக மாத்திரம் இராமல், அதன்படி செய்கிறவர்களாயிருங்கள்; அப்படிச் செய்து உங்களை நீங்களே ஏமாற்றிக்கொள்ளாதீர்கள்.” பலர் வார்த்தையைக் கேட்பவர்களாக இருந்து, தங்களைத் தாங்களே

ஏமாற்றிக்கொள்கிறார்கள். “வார்த்தையைக் கேட்பவனாக இருந்து, அதன்படி செய்யாதவன், கண்ணாடியில் தன் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, உடனே தான் எப்படிப்பட்டவனாக இருந்தேன் என்பதை மறந்துவிடுகிறவனைப் போல இருக்கிறான்.” ஆகவே, அவன் தனக்கு இருந்த பிரச்சனைகளைப் பார்க்கவில்லை அல்லது அவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், விடுதலையின் பரிபூரணமான சட்டத்தை ஆராய்ந்து, அதில் நிலைத்திருந்து, மறக்கும்படி கேட்பவனாக இராமல், அதன்படி செய்கிறவன், தான் செய்கிற காரியங்களில் ஆசீர்வதிக்கப்படுவான். உங்களில் எவனாவது தன்னை மதப்பற்றுள்ளவன் என்று எண்ணி, தன் நாளை அடக்காமல், தன் இருதயத்தையே ஏமாற்றிக்கொண்டால், அவனுடைய மதம் பயனற்றது. கடவுளுக்கும் பிதாவுக்கும் முன்பாக மாசற்றதும் களங்கமற்றதுமான மதம் இதுவே: அனாதைகளையும் விதவைகளையும் அவர்களுடைய துன்பத்தில் சந்திப்பதும், உலகத்திலிருந்து தன்னைக் கறைபடாமல் காத்துக்கொள்வதுமாகும். நாங்கள் விதவைகளுக்கும் அனாதைகளுக்கும் உதவ முயற்சிக்கிறோம். அதற்காகப் பலரால் நாங்கள் விமர்சிக்கப்படுகிறோம், இது விசித்திரமானது.

இரண்டாம் அதிகாரம் முதல் வசனத்திற்கு வருவோம், “என் சகோதரரே, மகிமையின் ஆண்டவராகிய நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தை நீங்கள் பாரபட்சமாகப் பற்றிக்கொள்ளாதிருங்கள். ஏனெனில், பொன் மோதிரங்களும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளும் அணிந்த ஒருவனும், அழுக்கு ஆடைகள் அணிந்த ஒரு ஏழையும் உங்கள் சபைக்குள் வந்தால், நீங்கள் விலையுயர்ந்த ஆடைகளை அணிந்தவனுக்குக் கவனம் செலுத்தி, அவனிடம், “நீ இங்கே நல்ல இடத்தில் உட்கார்,” என்றும், ஏழையிடம், “நீ அங்கே நில்,” என்றோ, “என் பாதப்பீடத்தில் இங்கே உட்கார்,” என்றும் சொன்னால்,

பல்வேறு யூதரல்லாத மக்கள், குறிப்பாக ஆப்பிரிக்கர்கள் மற்றும் பிறர் மீதான மக்களின் மனப்பான்மைகளில் இதை நாம் சில சமயங்களில் காண்கிறோம். சொல்லப்போனால், நான் பெரும்பாலும் யூதரல்லாதவன், ஆனால் நான் ஆப்பிரிக்கன் அல்ல; குறைந்தபட்சம் என்னால் தீர்மானிக்க முடிந்தவரை. நாம் பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது.

தொடர்ந்து அது கூறுகிறது, “என் பிரியமான சகோதரரே: தேவன் தம்மில் அன்பு செலுத்துகிறவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ராஜ்யத்திற்கு சுதந்தரவாளிகளாகவும், விசுவாசத்தில் ஐசுவரியவான்களாகவும் இவ்வுலகத்தின் ஏழைகளைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா?” தேவன் அதைச் செய்யவில்லையா? அவர் செய்திருக்கிறார். ஆகவே, ஏழையை அவமதித்து ஐசுவரியவானைக் கனப்படுத்தாதீர்கள். 8-ஆம் வசனத்தில், “வேதவாக்கியத்தின்படி, ‘உன் அயலானை உன்னைப்போலவே அன்பு

செய்வாயாக' என்ற ராஜரீக நியமத்தை நீங்கள் மெய்யாகவே நிறைவேற்றினால், நீங்கள் நன்மை செய்கிறீர்கள்; ஆனால் நீங்கள் பட்சபாதம் காட்டினால், பாவம் செய்து, நியாயப்பிரமாணத்தினால் மீறுபவர்களாகத் தண்டிக்கப்படுகிறீர்கள்.”

ஏனெனில், முழு சட்டத்தையும் கைக்கொண்டு, ஒரே ஒரு காரியத்தில் இடறுகிறவன், எல்லாவற்றிலும் குற்றவாளியாவான். ஏனெனில், “விபச்சாரம் செய்யாதே” என்று சொன்னவரே, “கொலை செய்யாதே” என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது, நீங்கள் விபச்சாரம் செய்யாமல், கொலை செய்தால், நீங்கள் சட்டத்தை மீறியவராவீர்கள். ஆகையால், சுதந்திரத்தின் சட்டத்தால் நியாயந்தீர்க்கப்படுகிறவர்களைப் போல பேசுங்கள், செயல்படுங்கள். ஏனெனில், இரக்கம் காட்டாதவனுக்கு நியாயத்தீர்ப்பு இரக்கமற்றதாக இருக்கும். இரக்கம் நியாயத்தீர்ப்பை வெல்கிறது.”

பலர் நமது வலைத்தளத்திற்குச் சென்று, அதில் உள்ளவற்றைப் படித்துவிட்டு, அதன்படி எதுவும் செய்வதில்லை. சிலர் நமது காணொளிகளைப் பார்க்கிறார்கள்; தாங்கள் போதுமானதைச் செய்வதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை இறைவனின் வழியில் செய்ய முயற்சிப்பதில்லை.

என் சகோதரரே, ஒருவன் தனக்கு விசுவாசம் உண்டு என்று சொல்லி, கிரியைகள் இல்லாதிருந்தால், அவனுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? அந்த விசுவாசம் அவனை இரட்சிக்குமா? ஒரு சகோதரனோ சகோதரியோ ஆடையின்றியும், அன்றாட உணவு இன்றியும் வாடினால், உங்களில் ஒருவன் அவர்களைப் பார்த்து, "சமாதானத்தோடு போங்கள், கதகதப்பாக இருங்கள், வயிறார உண்ணுங்கள்" என்று சொல்லியும், அவர்களுடைய சரீரத்திற்குத் தேவையானவற்றைக் கொடுக்காமல் இருந்தால், அதனால் என்ன பிரயோஜனம்? அப்படியே, கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் செத்த விசுவாசமாயிருக்கிறது. விதவைகள், அனாதைகள், ஏழைகள் ஆகியோரை நாம் ஆதரிப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

வசனம் 18 “ஆனால் ஒருவன், ‘உனக்கு விசுவாசம் இருக்கிறது, எனக்குக் கிரியைகள் இருக்கின்றன’ என்று சொல்வான். உன் கிரியைகள் இல்லாமல் உன் விசுவாசத்தைக் காண்பி, நான் என் கிரியைகளால் என் விசுவாசத்தைக் காண்பிப்பேன். ஒரே தேவன் இருக்கிறார் என்று நீ விசுவாசிக்கிறாய். நீ செய்வது நன்று. பிசாசுகள்கூட விசுவாசித்து நடுங்குகின்றன! ஆனால், மதிகெட்டவனே, கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் செத்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறாயா? நம்முடைய பிதாவாகிய ஆபிரகாம், தன் மகனாகிய ஈசாக்கைப் பலிபீடத்தில் பலியிட்டபோது, கிரியைகளால் நீதிமானாக்கப்படவில்லையா? அவனுடைய கிரியைகளுடன் விசுவாசமும் சேர்ந்து

செயல்பட்டதையும், கிரியைகளால் விசுவாசம்
 பூரணமாக்கப்பட்டதையும் காண்கிறாயா? 'ஆபிரகாம் தேவனை
 விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது' என்று
 சொல்லும் வேதவாக்கியம் நிறைவேறியது. அவன் தேவனுடைய
 நண்பன் என்று அழைக்கப்பட்டான். ஒருவன் விசுவாசத்தினால்
 மாத்திரமல்ல, கிரியைகளினாலுமே நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்பதை
 நீ காண்கிறாய்."

மார்ட்டின் லூதர் வேதாகமத்தின் இந்தக் குறிப்பிட்ட புத்தகத்தை
 விரும்பாததற்கு இதுவும் ஒரு காரணம். அது அவர் போதித்த சில
 காரியங்களுக்கு முரணாக இருந்தது. "அவ்வாறே, வேசியான ராகாப்
 தூதர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களை வேறு வழியிலே
 அனுப்பிவிட்டபடியால், அவளும் கிரியைகளினாலே
 நீதிமானாக்கப்பட்டாள் அல்லவா? ஆவியில்லாத சரீரம்
 செத்ததுபோல, கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசமும் செத்தது."

ஆகவே, உங்களை நீங்களே ஏமாற்றிக்கொள்ளாதீர்கள். இரக்கத்தைக்
 கடைப்பிடியுங்கள், தேவனுடைய ராஜரீக பிரமாணத்தைக்
 கைக்கொள்ளுங்கள், கிரியைகள் இல்லாத விசுவாசம் செத்தது என்பதை
 நினைவில் கொள்ளுங்கள். உங்களையும், என்னையும் சேர்த்து, நம்
 அனைவருக்குமே வீண் பெருமைக்கு ஆட்படும் ஒரு சபாவம்
 இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் உங்களை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ள,
 ஆண்டின் இந்த நேரம் ஒரு நல்ல தருணமாகும். பெரும்பாலான மக்கள்
 வீண் பெருமை ஒரு ஆபத்து என்றோ, அல்லது சுய ஏமாற்றம் ஒரு
 ஆபத்து என்றோ நினைப்பதில்லை. லூசிபர் வீண் பெருமைக்கும் சுய
 ஏமாற்றத்திற்கும் பலியானான் என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தேன்.
 அதைப்பற்றி நீங்கள் எசேக்கியேல் 28, வசனங்கள் 12, 13, மற்றும் 17-ல்
 வாசிக்கலாம்.

கிறிஸ்தவம் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களில் பெரும்பாலோர் உட்பட
 மனிதகுலத்திற்கு, இந்த உலகம் இன்னும் தேவனுடைய உலகமல்ல
 என்பது தெரியாது. தேவன், சாத்தானை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு
 இந்த உலகத்தை ஆள அனுமதிக்கிறார். மனிதர்களை அவர்களுடைய
 சொந்த இச்சைகளின் மூலம் வஞ்சிக்க அவர் சாத்தானை
 அனுமதிக்கிறார். நாம் இரண்டாம் கொரிந்தியர் நான்காம்
 அதிகாரத்திற்குச் செல்வோம். தற்பொழுது சாத்தான் இந்த உலகின்
 ஆட்சியாளனாக இருக்கிறான், மேலும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும்
 பாக்கியம் பெற்ற சத்தியத்தை மனிதர்கள் காணாதபடி அவன்
 அவர்களைக் குருடாக்குகிறான்.

மூன்றாம் வசனத்தில் தொடங்கி, "எங்கள் நற்செய்தி
 மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது அழிந்துபோகிறவர்களுக்கும்,
 இக்காலத்தின் தேவனால் மனக்கண்களைக்

குருடாக்கப்பட்டவர்களுக்கும், விசுவாசிக்காதவர்களுக்கும் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஏனென்றால், தேவனுடைய சாயலாகிய கிறிஸ்துவின் மகிமையின் நற்செய்தியின் ஒளி அவர்கள்மேல் பிரகாசிக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே அப்படிச் செய்கிறார்கள்.”

ஆகவே, நமது சுயபரிசோதனையில், நாம் எத்தகைய இயல்பைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும், எத்தகைய யுகத்தில் வாழ்கிறோம் என்றும் உணர்ந்துகொள்வோம். ஆனால், சகோதரர்களே, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களாகிய நமக்கு, தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவரின் அழைப்பினால் ஒளியும் புரிதலும் வந்திருக்கிறது. தேவனுடைய எல்லையற்ற இரக்கத்தின் மூலமாக, உங்களையும் உங்கள் சூழலையும் அவை உண்மையில் உள்ளபடியே காணும்படி, அவருடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவராக நீங்கள் அழைக்கப்பட்டீர்கள்! நீங்கள் ஒரு பாவி என்றும், உங்களை நீங்களே இரட்சித்துக்கொள்ள முடியாது என்றும் உணர்ந்துகொண்டீர்கள்.

இப்போது, ரோமர் 6-ஆம் அதிகாரத்திற்குச் செல்வோம். முன்பு பல்வேறு தேவ சபைக் குழுக்களில் அங்கம் வகித்தவர்கள் உட்பட, பலரும் சில வேதவசனங்களைச் சூழலிலிருந்து பிரித்து, அவை கூறுவதைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் கிருபையின் கீழ் இருப்பதால், பத்துக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கத் தேவையில்லை என்றும், இது போன்ற பல்வேறு காரியங்கள் உங்களுக்குப் பொருந்தாது என்றும் அவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்ல முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் ரோமர் 6:1-ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுதினார்,

அப்படியானால் நாம் என்ன சொல்வோம்? கிருபை பெருகும்படி நாம் பாவத்தில் நிலைத்திருப்போமா? 2 நிச்சயமாக இல்லை! பாவத்திற்கு மரித்த நாம் இனி அதில் எப்படி வாழ்வோம்? 3 அல்லது, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நம்மில் யாவரும் அவருடைய மரணத்துக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? 4 ஆகையால், பிதாவின் மகிமையினாலே கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல, நாமும் புதிய ஜீவனில் நடப்பதற்காக, ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாக மரணத்துக்குள் அவருடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டோம்.

ஆம், ஞானஸ்நானத்திற்குப் பிறகும் நாம் பரிபூரணமானவர்கள் அல்ல. நாம் தவறுகள் செய்கிறோம். நாம் ரோமர் 6-ஆம் அதிகாரத்தில் இருப்பதால், ரோமர் 7-ஆம் அதிகாரத்தில் 15-ஆம் வசனத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கலாம். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுதினார், “நான் செய்கிறதை நான் அறியேன். நான் செய்ய விரும்பும் காரியத்தை நான் செய்வதில்லை.” எனவே, நான் இருக்க வேண்டிய அளவுக்கு அல்லது நான் விரும்பும் அளவுக்கு நல்லவனாக இல்லை என்று பவுல்

கூறுகிறார். “ஆனால் நான் செய்வதைத்தான் நான் வெறுக்கிறேன். நான் செய்ய விரும்பாததைச் செய்தால், அது நல்லது என்று சொல்லும் பிரமாணத்தோடு நான் உடன்படுகிறேன்.” எனவே, நீங்கள் தொடர்ந்து கடக்க முயற்சி செய்து தோல்வியுறும் ஏதேனும் ஒரு பிரச்சனை உங்களுக்கு இருந்தால், பவுலுக்கும் அதே நிலைதான் இருந்தது என்பதை உணருங்கள். தொடர்ந்து முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆனால் இப்பொழுது, அதைச் செய்பவன் நானல்ல, எனக்குள் வாசமாயிருக்கும் பாவமே. ஏனெனில், எனக்குள் (அதாவது, என் மாம்சத்தில்) நன்மை ஒன்றும் வாசமாயிருக்கவில்லை என்று நான் அறிந்திருக்கிறேன்; விருப்பம் என்னிடத்தில் இருக்கிறது, ஆனால் நன்மையானதை எப்படிச் செய்வது என்று எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. நான் செய்ய விரும்பும் நன்மையை நான் செய்வதில்லை; ஆனால் நான் செய்ய விரும்பாத தீமையைச் செய்கிறேன். இப்பொழுது, நான் செய்ய விரும்பாததைச் செய்தால், அதைச் செய்பவன் நானல்ல, எனக்குள் வாசமாயிருக்கும் பாவமே.

நன்மை செய்ய விரும்புகிற என்னிடத்தில் தீமை இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு நியமத்தைக் காண்கிறேன். ஏனெனில், என் உள்ளான மனிதனின்படி தேவனுடைய பிரமாணத்தில் நான் பிரியப்படுகிறேன்.” பவுல் தேவனுடைய பிரமாணத்தில் பிரியப்பட்டார்; அது நீக்கப்பட்டுவிட்டது என்று அவர் கூறவில்லை. “ஆனாலும், என் மனதின் பிரமாணத்திற்கு விரோதமாகப் போர்செய்து, என் அவயவங்களில் உள்ள பாவத்தின் பிரமாணத்திற்கு என்னைச் சிறைப்பிடித்துச் செல்லும் வேறொரு பிரமாணத்தை என் அவயவங்களில் காண்கிறேன். ஐயோ, நான் ஒரு பாவி! இந்த மரண சரீரத்திலிருந்து என்னை விடுவிப்பவர் யார்?”

அப்படியானால், அவர் கைவிட்டுவிட்டாரா? இல்லை! அடுத்த வசனம் கூறுகிறது, “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக நான் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்! ஆகையால், மனதினால் தேவனுடைய பிரமாணத்தையும், மாம்சத்தினால் பாவத்தின் பிரமாணத்தையும் நான் சேவிக்கிறேன்.” பவுல் தான் தவறுகள் செய்வதாகக் கூறினார், ஆனால் நீங்கள் உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்றும் பவுல் கூறினார். ‘சரி, எனக்கு இந்தப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன, அதனால் பரவாயில்லை, நான் இதிலிருந்து ஒருபோதும் மீளப் போவதில்லை’ என்று நீங்கள் உங்களுக்குள் நினைத்துக்கொள்வது போல அல்ல. இல்லை, நீங்கள் இதில் தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். நீங்கள் உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து பாருங்கள். தான் கையாள வேண்டிய பாவத்தின் ஆழத்தை பவுலால் காண முடிந்தது.

1 யோவான் 1:9-ல், யோவான் இவ்வாறு எழுதினார்: “நாம் நம்முடைய பாவங்களை அறிக்கையிட்டால், அவர் நம்முடைய பாவங்களை

மன்னித்து, எல்லா அநீதியிலிருந்தும் நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு உண்மையுள்ளவரும் நீதியுள்ளவருமாய் இருக்கிறார்.” நாம் பாவம் செய்திருக்கிறோம், ஆனால் நாம் அவருடன் முரண்படவில்லை. நாம் பாவம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை, ஆனால் நாம் தவறிழைத்துத் தவறுகள் செய்கிறோம். நாம் மறந்துவிடுகிறோம், அல்லது ஒருவேளை கவனக்குறைவாக இருந்திருக்கலாம். ஒருவேளை நாம் ஜெபத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபட வேண்டிய அளவுக்கு ஈடுபட்டிருக்கவில்லை. ஒருவேளை நாம் சிறிது காலம் தவறிவிட்டோம். ஆனால் நாம் அந்தப் பாவங்களை அறிக்கையிட்டால், அவர் நம்முடைய பாவங்களை மன்னிப்பதற்கு உண்மையுள்ளவரும் நீதியுள்ளவருமாய் இருக்கிறார்.

நாம் நம்மை ஆராய்ந்து பார்த்தால், நம்மிடம் உள்ள பாவங்கள் என்னவென்று தெரிந்துகொண்டு, அவற்றை தேவனிடம் அறிக்கையிட்டு, நம்மை மன்னிக்கும்படி அவரிடம் கேட்போம். அவர் மன்னிப்பார். தாங்கள் செய்த பாவங்கள் மிகவும் மோசமானவை என்றும், தேவன் தங்களை மன்னிக்க மாட்டார் என்றும் சிலர் கவலைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கிறிஸ்தவர்களைக் கொல்வது எப்படி என்று திட்டமிட்டு, அது உங்கள் வேலையாக இல்லாதபோதும், மற்ற சமூகங்களுக்குள் சென்று அவர்களைக் கொல்வதை விட மோசமான பாவம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? இதைவிட மோசமான வேறு சில பாவங்களைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்கலாம், ஆனால் நான் இதையே உதாரணமாகக் கொள்கிறேன். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அதைச் செய்தார். அவர் சவுலாக இருந்தபோது, அவர் வெளியே சென்று அதைச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கவில்லை; அவர் அதைச் செய்ய விரும்பினார். எனவே, நீங்கள் செய்திருப்பது அதைவிட மோசமானது என்று நினைக்கிறீர்களா? நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. உங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட நீங்கள் தயாராக இருக்கும் வரை, தேவன் உண்மையுள்ளவரும் நீதியுள்ளவருமாக இருந்து, நம்முடைய பாவங்களை மன்னித்து, நம்மைச் சுத்திகரிப்பார்.

இப்போது, 1 பேதுரு 2-ஆம் அதிகாரத்தின் 1-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்வோம். “ஆகையால், நீங்கள் எல்லாப் பொறாமையையும், எல்லா வஞ்சகத்தையும், வெளிவேடத்தையும், பொறாமையையும், எல்லாப் புறங்கூறுதலையும் களைந்துவிட்டு, புதிதாகப் பிறந்த பிள்ளைகளைப்போல, வசனத்தின் தூய பாலை விரும்புங்கள்; கர்த்தர் கிருபையுள்ளவர் என்பதை நீங்கள் மெய்யாகவே ருசித்திருந்தால், அதன்மூலம் நீங்கள் வளரக்கூடும்.” நாம் வளர வேண்டும். குழந்தைகள் பிறந்து வளர்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நாமும் வளர வேண்டும்.

மனிதர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டாலும், தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதும் விலையேறப்பெற்றதுமான ஜீவனுள்ள கல்லினிமித்தம் அவரிடம் வருகிறார்கள். மக்கள் கிறிஸ்துவைப் புறக்கணித்தார்கள், அவருடைய தீர்க்கதரிசிகள் அனைவரையும் புறக்கணித்தார்கள் என்று பேதுரு கூறுகிறார்.

அவரை நிராகரித்தார்கள், ஆனால் நீங்கள் அவரை நிராகரிக்காதீர்கள். நீங்களும், ஜீவனுள்ள கற்களைப் போல, இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனுக்குப் பிரியமான ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்தும்படி, ஆவிக்குரிய வீடாகவும், அரச ஆசாரியத்துவமாகவும் கட்டப்பட்டு வரப்படுகிறீர்கள். ஆகையால், இதுவும் வேதத்தில் அடங்கியுள்ளது, இதோ, நான் சீயோனில் படுத்திருக்கிறேன்.

ஒரு முதன்மையான மூலைக்கல், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, விலைமதிப்பற்ற, மேலும், அவரை விசுவாசிக்கிறவன் ஒருபோதும் வெட்கப்படமாட்டான்.

நீங்கள் இயேசுவையும் இந்தத் திருச்சபையையும் குறித்து வெட்கப்படுகிறீர்களா? 'எல்லாப் பொல்லாப்பு, எல்லா வஞ்சகம், பாசாங்கு, பொறாமை, எல்லாப் புறங்கூறுதல்' ஆகியவற்றை நீங்கள் அகற்றிவிட்டீர்களா? நீங்கள் ஒரு ஆவிக்குரிய வீடாகக் கட்டப்படும் 'ஜீவனுள்ள கற்கள்' என்பதை உணர்கிறீர்களா? கடந்த ஆண்டை விட, ஆவிக்குரிய ரீதியில் நீங்கள் ஒரு வலிமையான கல்லாக இருக்கிறீர்களா?

இம்முறை நாம் 2 பேதுரு நிருபம், 3-ஆம் அதிகாரம், 14-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்வோம். "ஆகையால், பிரியமானவர்களே, இவைகளை எதிர்பார்த்து, கறையின்றியும் குற்றமின்றியும் சமாதானத்தோடு அவரால் காணப்படுவதற்கு ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்; நம்முடைய கர்த்தருடைய நீடிய பொறுமையே இரட்சிப்பு என்பதையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள்." ஆம், நீங்கள் பாடுபடத்தான் வேண்டும், அதற்கான காரணத்தை இந்தச் செய்தியில் சற்றுப் பின்னர் நாம் தெரிந்துகொள்வோம்.

மேலும், நமது அன்புக்குரிய சகோதரரான பவுல், தனக்கு அருளப்பட்ட ஞானத்தின்படி, உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்; தம்முடைய எல்லா நிருபங்களிலும் அவர் இந்தக் காரியங்களைக் குறித்துப் பேசுகிறார். அவற்றுள் புரிந்துகொள்வதற்குக் கடினமான சில காரியங்கள் உள்ளன. போதிக்கப்படாதவர்களும் நிலையற்றவர்களுமான மக்கள், மற்ற வேதவாக்கியங்களைப் போலவே, இவற்றையும் தங்கள் அழிவுக்கேற்றபடி திரித்துக்கூறுகிறார்கள். ஆம், பவுலின் எழுத்துக்களைத் திரித்துக்கூறும் மக்கள் இருக்கிறார்கள்; கிறிஸ்தவர்கள்

பத்துக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கப் பாடுபட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை.

ஆகையால், பிரியமானவர்களே, இதை நீங்கள் முன்னரே அறிந்திருப்பதால், துன்மார்க்கரின் தவறினால் வழிவிலகி, உங்கள் சொந்த உறுதியிலிருந்து நீங்களும் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாக இருங்கள். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பழைய உலகளாவிய தேவ சபையைத் தாக்கிய விசுவாச துரோகத்தின் வீழ்ச்சியின்போது, மக்கள் இதைப் பற்றி எச்சரிக்கப்பட்டனர், ஆனால் அவர்கள் இதற்கு இரையானார்கள். அப்படியானால், நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? வசனம் 18, “நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அறிவிலும் வளருங்கள். இப்பொழுதும் என்றென்றைக்குமாக அவருக்கே மகிமை உண்டாவதாக.”

தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த நாட்களைக் கடைப்பிடிக்கச் செய்கிறார், அவை அவருடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. அவற்றின் மீது நாம் ஒரு மந்தமான அணுகுமுறையைக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. நான் இதை முன்பே சொல்லியிருக்கலாம், ஆனாலும் மீண்டும் சொல்கிறேன், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பழைய உலகளாவிய தேவ சபையில் விசுவாச துரோகம் ஏற்படுவதற்கு முன், நான் புளிப்பில்லாத அப்ப ஆராதனையின் முதல் அல்லது கடைசி நாள் ஆராதனைக்குச் செல்வதற்காக எங்கோ காரில் சென்றுகொண்டிருந்ததை நினைவுகூர்கிறேன். நாம் ஒரே விஷயத்தைக் கேட்கப் போகிறோம், ஒரே காரியத்தைச் செய்யப் போகிறோம், இது நம் அனைவருக்கும் தெரியும் என்பது போல, நான் அதை ஒரு வழக்கமான செயலாகவே கருதினேன். அதன்பிறகு வெகு விரைவிலேயே விசுவாச துரோகம் வந்தது. தேவனுடைய பரிசுத்த நாட்களையும் புளிப்பில்லாத அப்ப நாட்களையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று நம்பியிருந்த மக்கள், இப்போது அதை நம்புவதில்லை. அவர்கள் பிரசங்கங்களைக் கவனிக்கிறார்கள் போலும். நான் உண்மையில் பிரசங்கங்களைக் கவனித்தேன், ஆனால் நான் சொன்னது போல, அது ஒரு வழக்கமான செயலாகவே இருந்தது. இன்றும் ஓரளவிற்கு வழக்கமானதாகவே இருந்தது. இந்தக் குறிப்புகளின் முதல் பகுதியை நான் முந்தைய பிரசங்கங்களில் பயன்படுத்தியிருக்கிறேன். ஆனால் இன்று, நான் கடந்த காலத்தில் பேசாத, கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய வேறு சில விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசக்கூடும். ஆகவே, நீங்கள் இதையெல்லாம் முன்பே கேட்டிருப்பீர்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

பஸ்கா பண்டிகைக்கு உண்மையில் யாரும் தகுதியானவர்கள் அல்ல. நாம் அனைவரும் குறைவுள்ளவர்கள் என்பதால், நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று வேதாகமம் கூறுகிறது. நமக்குச்

சரியான மனப்பான்மை தேவை. அல்லது, நம்மிடம் தவறான மனப்பான்மை இருக்கிறதா? ஆகாய் முதல் அதிகாரத்திற்குச் செல்வோம். அது பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளது. நான் இரண்டாம் வசனத்திலிருந்து தொடங்கி, சில வசனங்களை வாசிக்கப் போகிறேன்.

ஆகாய் 1-ஆம் அதிகாரம், 2-ஆம் வசனத்தில் தொடங்கி, "சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: 'கர்த்தருடைய ஆலயம் கட்டப்பட வேண்டிய காலம் இன்னும் வரவில்லை என்று இந்த ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்கள்.'" இப்போது, சிலர் அந்த வேலையைச் செய்வதற்கான காலம் முடிந்துவிட்டது என்று நினைக்கிறார்கள். அது வெகு காலத்திற்கு முன்பே செய்யப்பட்டுவிட்டது. சிலர் தங்கள் வாழ்க்கை நன்றாக இருப்பதாகவும், வேறு எதுவும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்றும் நினைக்கிறார்கள். பழைய உலகளாவிய திருச்சபையின் அரங்கம் போன்ற ஒரு பெரிய, ஆடம்பரமான கட்டிடம் இல்லாவிட்டால், இது எதையும் செய்வதற்கான நேரம் அல்ல என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால், 3-ஆம் வசனம் என்ன சொல்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்: "அப்பொழுது, கர்த்தருடைய வார்த்தை ஆகாய் என்னும் தீர்க்கதரிசியின் மூலமாக வந்தது; அவர் சொன்னதாவது: 'நீங்கள் உங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட வீடுகளில் குடியிருப்பதற்கும், இந்த ஆலயம் பாழாய்க் கிடப்பதற்கும் இதுவா காலம்?' 5 இப்பொழுது, சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது: 'உங்கள் வழிகளைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்!' உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து பாருங்கள்." இது பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து நேரடியாக வருகிறது.

6 நீங்கள் மிகுதியாக விதைத்து, கொஞ்சமே அறுவடை செய்தீர்கள்; நீங்கள் சாப்பிடுகிறீர்கள், ஆனால் அது போதுமானதாக இல்லை; நீங்கள் குடிக்கிறீர்கள், ஆனால் குடிபோதையால் நிரம்புவதில்லை; நீங்கள் ஆடை அணிந்துகொள்கிறீர்கள், ஆனால் யாருக்கும் கதகதப்பு இல்லை.

மேலும் கூலி வாங்குபவன்,

கூலியைப் பெற்று, அதைத் துளைகள் உள்ள ஒரு பையில் போடுகிறார்.

இப்போது நீங்கள் ஒரு கணம் யோசிக்கலாம், குறிப்பாக நீங்கள் செல்வந்த நாடுகளில் ஒன்றில் இருந்தால். என்னிடம் பௌதீக ரீதியாகப் போதுமானவை உள்ளன, எனவே தேவன் என்னை ஆசீர்வதித்துள்ளார். வெளிப்படுத்தல் புத்தகம் 3 ஆம் அதிகாரம் 14 முதல் 21 வரையிலான வசனங்களில் லவோதிக் கேயர்கள் கொண்டிருக்கும் மனப்பான்மை இதுதான். இந்த மக்களுக்கு பௌதீக ரீதியான காரியங்கள் நடப்பதைப் பற்றி ஆகாய் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அதே காரியம் இன்றும் ஆவிக்குரிய ரீதியில் நடக்கிறது.

வசனம் 7, "சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்: 'உங்கள் வழிகளைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! மலைகளுக்கு ஏறிப் போய், விறகுகளைக்

கொண்டுவந்து, ஆலயத்தைக் கட்டுங்கள்; அப்பொழுது நான் அதில் பிரியப்பட்டு மகிமைப்படுவேன்.' சரி, ஆலயத்தைப் பற்றி புதிய ஏற்பாடு என்ன சொல்கிறது? அது திருச்சபையுடன் தொடர்புடையது. கிறிஸ்தவர்களே தேவனுடைய ஆலயம். நாம் ஒன்றாக இணைந்து செயல்பட வேண்டும்; நமது தனிப்பட்ட இரட்சிப்புக்காக மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்காகவும் கூட. நாம் எதையாவது கட்டும் ஜீவனுள்ள கற்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஒரு கட்டிடத்திற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கற்கள் உண்டு. அதில் ஒரே ஒரு கல் மட்டும் இருந்தால், அது உண்மையில் ஒரு கட்டிடம் அல்ல; அது வெறும் கல் மட்டுமே. அது ஒரு பயனற்ற கல். நீங்கள் பயனுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அந்த வேலையின் ஒரு பகுதியாக இருங்கள்.

கர்த்தர் கூறுகிறார்: "நீங்கள் மிகுதியாக எதிர்பார்த்தீர்கள், ஆனால் அது கொஞ்சமாகவே வந்தது; நீங்கள் அதை வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தபோது." லவோதிகேயர்கள் தங்களிடம் போதுமான அளவு இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள். "நான் அதை ஊதித் தள்ளினேன். ஏன்?" என்று சேனைகளின் கர்த்தர் கூறுகிறார். "என் ஆலயம் பாழாய்ப் போயிருக்க, உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தன் சொந்த வீட்டிற்கு ஓடுகிறீர்கள்." தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் நற்செய்தியை ஒரு சாட்சியாக உலகிற்குக் கொண்டு செல்வதற்கான சரியான முன்னுரிமை உங்களுக்கு இல்லை. நீங்கள் தவறான வேலையைச் செய்கிறீர்கள். "ஆதலால், உங்களுக்கு மேலே உள்ள வானங்கள் பனியைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றன, பூமி அதன் கனியைத் தடுத்து நிறுத்துகிறது." உண்மையில், லவோதிகேயர்களுக்கு என்ன நடக்கிறது என்றால், உலகத்தைச் சோதிப்பதற்காக, முழு உலகத்தின் மீதும் வரப்போகும் சோதனையின் நேரத்திலிருந்து அவர்கள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. வெளிப்படுத்தல் 3:10-ல் இயேசு பிலதெல்பியர்களுக்கு அந்த வகையான பாதுகாப்பை வாக்குறுதியளித்தார். வேலையைச் செய்வதற்கான முன்னுரிமை தங்களுக்கு மட்டுமே முக்கியமானது என்று பலர் நினைப்பதில்லை.

நான் வெளிப்படுத்தல் 3-ஆம் அதிகாரத்தையும் லவோதிகேயரையும் குறிப்பிட்டேன். 15-ஆம் வசனத்தில் தேவன் கூறுகிறார், "நான் உங்கள் கிரியைகளை அறிந்திருக்கிறேன்; நீங்கள் குளிராகவும் இல்லை, சூடாகவும் இல்லை. நீங்கள் குளிராகவோ அல்லது சூடாகவோ இருந்திருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆகையால், நீங்கள் வெதுவெதுப்பாகவும், குளிராகவும் இல்லாமல் சூடாகவும் இல்லாதபடியால், நான் உங்களை என் வாயிலிருந்து வாந்தி எடுப்பேன். ஏனென்றால், 'நான் ஐசுவரியவானாகியிருக்கிறேன், எனக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை' என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்." அதாவது, நான் விசுவாச துரோகத்திலிருந்து வெளியே வந்துவிட்டேன், நான் இன்னும் விசுவாசமுள்ளவனாக இருக்கிறேன், நான் ஓய்வுநாளைக்

கடைப்பிடிக்கிறேன், நான் பரிசுத்த நாட்களைக் கடைப்பிடிக்கிறேன், இவை அனைத்தும் எனக்குச் சரிதான். நான் மற்றவர்களால் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டிருக்கிறேன்; நான் உண்மையான பில்தெல்பியர்களின் ஊழியத்தை ஆதரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நாம் வெளியே சென்று ஏதேனும் ஒரு வகையான ஊழியத்தை ஆதரிப்போம், அல்லது ஒரு சிறிய ஊழியத்தை, அல்லது நீங்கள் முற்றிலும் சுதந்திரமாக இருக்க விரும்பினால் எந்த ஊழியத்தையும் ஆதரிக்காமல் கூட இருக்கலாம்.

ஆனால் இயேசுவோ, "நீங்கள் பரிதாபகரமானவர்கள், துயரமானவர்கள், ஏழைகள், குருடர்கள், நிர்வாணிகள் என்பதை அறியாதிருங்கள்" என்கிறார். 19-ஆம் வசனத்தில் இயேசு, "நான் நேசிக்கிறவர்கள் எல்லோரையும் கடிந்துகொண்டு தண்டிக்கிறேன். ஆகையால், வைராக்கியம் கொண்டு மனந்திரும்புங்கள்" என்கிறார். அவர், உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து பார்த்து மாற வேண்டும் என்பதையே குறிப்பிடுகிறார்.

புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகைக்கு முன்பாக, பல்வேறு மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் புனிப்பை நீக்கத் தொடங்குவார்கள். நானும் என் மனைவியும் முதலில் திருமணம் செய்துகொண்டபோது, நாங்கள் பல மாதங்களுக்கு முன்பே அதைத் தொடங்கினோம். அதில் எந்தத் தவறும் இல்லை, ஆனால் உடல்நீர் தியாக புனிப்பை நீக்குவது மட்டும் நிச்சயமாகப் போதாது. நமக்குத் தேவையானது ஆவிக்குரிய புனிப்பை நீக்குதல்தான். நீங்கள் ஒருவேளை, 'நான் பத்துக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்க முயற்சிக்கிறேன், பரிசுத்த நாட்களைக் கடைப்பிடிக்க முயற்சிக்கிறேன், தசம்பாகம் கொடுக்கிறேன், எனக்குப் பச்சை குத்தப்பட்டுள்ளது, நான் ஜோதிடம் அல்லது வேறு பல விஷயங்களைப் பின்பற்றுவதில்லை' என்று சொல்லியிருப்பீர்கள், அது நல்லதுதான். ஒரு கிறிஸ்தவருக்குச் சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும் நீங்கள் செய்வீர்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

நான் நீண்ட காலமாக ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருக்கிறேன் என்று நீங்களும் நினைக்கலாம்; ஒருவேளை உங்களுக்குப் பாவங்கள் இல்லை என்றோ அல்லது அவை உங்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை என்றோ நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால், உங்களுக்கு உண்மையிலேயே புரியாத சில விஷயங்கள் இருக்கலாம். உதாரணமாக, நீங்கள் குறை கூறுபவரா? என்ன?

புலம்பல்கள் புத்தகத்தின் 3-ஆம் அதிகாரத்திற்கு, 31-ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்குவோம்.

கர்த்தர் என்றென்றைக்கும் கைவிடமாட்டார். அவர் துக்கத்தை உண்டாக்கினாலும், தமது மிகுந்த இரக்கங்களுக்குத் தக்கபடி கிருபை

காட்டுவார். ஏனெனில், அவர் மனமுவந்து வருத்துவதில்லை, மனிதர்களின் பிள்ளைகளைத் துக்கப்படுத்துவதும் இல்லை.

நாம் துன்பப்படுவதை தேவன் விரும்புவதில்லை, ஆனாலும் அது நிகழ்கிறது; அது நிகழ்வதற்கான காரணங்களில் ஒன்று உங்களுக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். நாம் 39-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்வோம், “ஜீவனுள்ள மனுஷன் தன் பாவங்களின் தண்டனைக்காக ஏன் முறையிட வேண்டும்? நாம் நம்முடைய வழிகளை ஆராய்ந்து, கர்த்தரிடம் திரும்புவோமாக.” நீங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் காரியங்களைக் குறித்து முறையிடக் கூடாது என்று பழைய ஏற்பாடு போதிக்கிறது. அடிப்படையில், உங்கள் பாவங்களுக்காக நீங்கள் தண்டிக்கப்படுகிறீர்கள். இப்போது, நீங்கள் முறையிடும் சில சமயங்களில், அது நீங்கள் நேரடியாகச் செய்த ஒரு செயலால் அல்ல. அது மற்றவர்களின் பாவங்கள், அது உங்களைப் பாதித்திருக்கிறது, ஆனால் அதிலிருந்து நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று இருக்கிறது. ஒருவேளை நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு பாவத்தைச் செய்திருக்கலாம், அதற்காக உங்களுக்கு நேரடித் தண்டனை கிடைக்காமல் இருந்திருக்கலாம், ஆனால் வேறொருவர் உங்களைப் பாதிக்கும் விதமே உங்கள் பாவங்களுக்காக உங்களைத் தண்டிக்கும் என்று தேவன் தமது ஞானத்தில் தீர்மானித்திருக்கலாம்.

பாவத்திற்கான தண்டனைக்காக ஒரு உயிருள்ள மனிதன் ஏன் முறையிட வேண்டும்? நம்முடைய வழிகளை ஆராய்ந்து, பரிசோதித்து, கர்த்தரிடம் திரும்புவோம் என்று அது கூறுவதைக் கவனியுங்கள். எனவே, புலம்பல் புத்தகம் கூறுவது என்னவென்றால், உங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து, தேவனுக்கு நெருக்கமாகுங்கள், இறுதியில் உங்கள் புகார்கள் குறையும்.

இப்போது, கடவுளை நம்பவும், உங்களை நீங்களே உண்மையாக ஆராய்ந்து பார்க்கவும் உங்களுக்கு விசுவாசம் இருக்கிறதா? பலருக்கு உண்மையில் விசுவாசம் இல்லை. தங்களுக்கு ஏற்படும் எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் தாங்கள் செய்த செயல்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்றும், அவை தங்கள் பாவங்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்புடையவை அல்ல என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. கடவுள் சில காரியங்கள் நடப்பதை அனுமதிக்கிறார். நாம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்த்து, அவருக்கு நெருக்கமாகச் சென்றால், இந்தக் காலத்திலோ அல்லது வரவிருக்கும் காலத்திலோ சில பிரச்சனைகள் நீங்கிவிடும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள 1 பேதுரு அதிகாரம், 17-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்வோம்.

ஏனெனில், தேவனுடைய ஆலயத்தில் நியாயத்தீர்ப்பு தொடங்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது; அது முதலில் நம்மிடமிருந்தே தொடங்கினால், தேவனுடைய நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களின் முடிவு என்னவாகுமோ? இப்பொழுது, "நீதிமான் அரிதாகவே இரட்சிக்கப்படுவானென்றால், தேவபக்தியற்றவனும் பாவியும் எங்கே காணப்படுவார்கள்?" ஆகையால், தேவனுடைய சித்தத்தின்படி பாடுபடுகிறவர்கள், உண்மையுள்ள சிருஷ்டிகராகிய அவருக்கு நன்மை செய்வதில் தங்கள் ஆத்துமாக்களை ஒப்புவிக்கட்டும்.

ஆகவே, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாத மற்றவர்களை விட இப்போது அதிகமாகத் திருத்தும் நியாயத்தீர்ப்புகளை எதிர்கொள்கிறோம். இது, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் 1 கொரிந்தியர் 15:19-ல் எழுதிய ஒன்றுடன் ஒத்துப்போவதாகத் தெரிகிறது. அவர், "இந்த வாழ்க்கையில் மாத்திரமே கிறிஸ்துவை நம்பியிருக்கிறோமென்றால், நாம் எல்லா மனிதரிலும் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள்" என்றார். ஆனால், ரோமர் 8:28-ல் பவுல் இவ்வாறு எழுதும்படி தேவனால் ஏவப்பட்டார்: "தேவனை நேசிக்கிறவர்களுக்கும், அவருடைய நோக்கத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கும், சகலமும் நன்மைக்காகவே கூடிவருகிறது என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம்."

இப்போது யூதா 16-ஆம் வசனம், முணுமுணுப்பவர்கள் அல்லது குறை கூறுபவர்கள், தங்கள் சொந்த இச்சைகளின்படி நடப்பவர்கள் குறித்து எச்சரித்தது. இது அடிப்படையில், தாங்கள் உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் போல் நடப்பவர்களைக் குறித்தது. அதாவது, வேண்டுமென்றே சிரமத்தை ஏற்படுத்துபவர்கள் அல்லது காரியங்களைச் சிக்கலாக்க முயற்சிப்பவர்கள். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எழுதிய வேறொரு விஷயத்திற்கு நான் செல்ல விரும்புகிறேன். இது முதலாம் கொரிந்தியர் புத்தகத்தில் உள்ளது. நீங்கள் அங்கே சென்று பாருங்கள். 10-ஆம் அதிகாரம், 1-ஆம் வசனத்தில் தொடங்குகிறது.

மேலும், சகோதரரே, நம்முடைய பிதாக்கள் அனைவரும் மேகத்தின் கீழிருந்தார்கள் என்பதையும், அனைவரும் கடலைக் கடந்து சென்றார்கள் என்பதையும், அனைவரும் மேகத்திலும் கடலிலும் மோசேக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறியாமல் இருக்க நான் விரும்பவில்லை. இது யாத்திராகமம் புத்தகத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் அனைவரும் செங்கடலைக் கடந்து சென்றதைக் குறிக்கிறது. "அவர்கள் அனைவரும் ஒரே ஆவிக்குரிய உணவை உண்டார்கள், அனைவரும் ஒரே ஆவிக்குரிய பானத்தைக் குடித்தார்கள். ஏனெனில், அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த அந்த ஆவிக்குரிய கன்மலையிலிருந்து அவர்கள் குடித்தார்கள்; அந்தக் கன்மலை கிறிஸ்துவே. ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் மீது கடவுளுக்குப்

பிரியம் இருக்கவில்லை.” உங்கள் மீது கடவுள் பிரியப்படுவார் என்று நம்புகிறேன். “ஏனெனில், அவர்களுடைய சரீரங்கள் வனாந்தரத்தில் சிதறடிக்கப்பட்டன.”

இப்போது இந்த விஷயங்கள் நமக்கு முன்மாதிரிகளாக மாறியுள்ளன, அவர்கள் இச்சிப்பது போல நாமும் தீய காரியங்களில் இச்சிக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே. அவர்களில் சிலர் இருந்தது போல விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்களாக ஆகாதீர்கள். எழுதப்பட்டிருக்கிறபடி, “ஜனங்கள் புசிக்கவும் குடிக்கவும் உட்கார்ந்து, விளையாட எழுந்தார்கள்.” அவர்களில் சிலர் செய்தது போல, நாமும் பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டில் ஈடுபட வேண்டாம், அதனால் ஒரே நாளில் இருபத்து மூவாயிரம் பேர் மடிந்தனர்; அவர்களில் சிலர் சோதித்தது போல, நாமும் கிறிஸ்துவை சோதிக்க வேண்டாம், அவர்கள் சர்ப்பங்களால் அழிக்கப்பட்டனர்; அவர்களில் சிலர் முணுமுணுத்தது போல, நாமும் முணுமுணுக்க வேண்டாம், அவர்கள் அழிப்பவரால் அழிக்கப்பட்டனர்.” எனவே, அவர்கள் செய்தது போல நீங்கள் முணுமுணுக்கக் கூடாது. “இப்போது இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு முன்மாதிரிகளாக நடந்தன, மேலும் யுகங்களின் முடிவு வந்துள்ள நமக்கு எச்சரிக்கையாக எழுதப்பட்டன.” எனவே, யுகங்களின் முடிவு வந்துள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்காக பழைய ஏற்பாடு எழுதப்பட்டது என்று அவர் கூறுகிறார். பின்னர் அவருடைய அடுத்த கூற்று, “ஆகையால், தான் நிலைத்திருப்பதாக நினைப்பவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்கட்டும்.”

இவை உதாரணங்கள் என்றும், நீங்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் கூறுகிறார். அந்த மக்கள் தங்களை தேவனுடைய மக்கள் என்று நினைத்தார்கள். அவர்கள் முறையிட்டார்கள், அதனால் தேவன் அவர்கள்மேல் பிரியப்படவில்லை. பல வகையான முறையீடுகள் விசுவாசக் குறைவைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. யோபு புத்தகம், இரண்டாம் அதிகாரத்திற்குச் செல்வோம். ஏழாம் வசனத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கலாம்.

ஆகையால், சாத்தான் கர்த்தருடைய சமூகத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் போய், யோபின் உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலை வரை வேதனையளிக்கும் கொப்புளங்களால் அவனைத் தாக்கினான். அது மிகவும் பயங்கரமானதாக இருந்திருக்கும். அவன் சாம்பலுக்கு நடுவே

உட்கார்ந்திருந்தபோது, தன்னைச் சொறிந்துகொள்வதற்காக ஒரு உடைந்த மண்பாண்டத் துண்டை எடுத்துக்கொண்டான். அப்பொழுது அவன் மனைவி அவனைப் பார்த்து, “நீர் இன்னும் உம்முடைய உத்தமத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறீரா? தேவனைச் சபித்துவிட்டுச் செத்துப்போ!” என்றாள். அதற்கு அவன் அவளிடம், “மூடப் பெண்கள் பேசுவதுபோலப் பேசுகிறாய். நாம் தேவனிடமிருந்து நன்மையை ஏற்றுக்கொண்டு, துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்போமா?” என்றான். ஆகவே, நாம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிலும் யோபு தன் உதடுகளால் பாவம் செய்யவில்லை.

அது பழைய ஏற்பாடு. நாம் புதிய ஏற்பாட்டிற்கு, அதாவது மத்தேயு புத்தகத்திற்குச் செல்வோம். மத்தேயு 12-ஆம் அதிகாரத்தில், நாம் பேசும் வார்த்தைகளைப் பற்றியும், நமது உதடுகளின் பாவங்களைப் பற்றியும் இயேசு பேசுகிறார். மத்தேயு 12, 35-ஆம் வசனத்தின் ஆரம்பம்: “நல்லவன் தன் இருதயத்தின் நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்ல காரியங்களை வெளிப்படுத்துவான்; பொல்லாதவனோ தன் இருதயத்தின் பொல்லாத பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாத காரியங்களை வெளிப்படுத்துவான். 36 ஆனாலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், மனுஷன் பேசுகிற ஒவ்வொரு வண்ண வார்த்தைக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் கணக்குக் கொடுப்பார்கள். 37 ஏனெனில், உங்கள் வார்த்தைகளினாலேயே நீங்கள் நீதிமான்களாக்கப்படுவீர்கள், உங்கள் வார்த்தைகளினாலேயே நீங்கள் தண்டிக்கப்படுவீர்கள்.” ஒவ்வொரு வண்ண வார்த்தையையும் இயேசு சொன்னார். கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரை, இந்தக் காலத்தில் நமக்கு நியாயத்தீர்ப்பு உண்டு என்பதே அதன் அர்த்தம்.

இப்போது, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எபேசியர் 4-ஆம் அதிகாரத்தில் எழுதிய ஒரு விஷயத்திற்குச் செல்வோம். நாம் 26-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்லப் போகிறோம்.

பவுல் எழுதினார், “கோப்பப்படுங்கள், ஆனால் பாவம் செய்யாதீர்கள்”: உங்கள் கோபத்தின் மீது சூரியன் மறைய விடாதீர்கள், பிசாசுக்கு இடம் கொடுக்காதீர்கள். திருடியவன் இனி திருடாமல், தன் கைகளால் நன்மையானதைச் செய்து உழைக்கட்டும், அப்போதுதான் தேவையுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க அவனிடம் ஏதேனும் இருக்கும்.” நீங்கள் திருடக்கூடாது, நீங்கள் பயனுள்ளவர்களாகவும் இருந்து தேவையுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். “உங்கள் வாயிலிருந்து எந்தக் கெட்ட வார்த்தையும் வெளிவராமல், கேட்பவர்களுக்கு கிருபையை அளிக்கக்கூடிய, அவசியமான ஆக்கத்திற்குரிய நல்ல வார்த்தைகளே வெளிவரட்டும்.”

அதே கொள்கை நீங்கள் எழுதுவதற்கும், அல்லது தற்காலத்தில் நீங்கள் குறுஞ்செய்தியாக அனுப்புவதற்கும் பொருந்தும். ஆம், நீங்கள் அனுப்பும்

வார்த்தைகள் சீர்கெட்டதாக இருக்கக்கூடாது. கேட்பவர்களுக்கு அருளை அளிக்கும் விதமாக, ஆன்மீக மேம்பாட்டிற்காகவோ அல்லது வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவோ அவை அவசியமானவையாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தேயு 6-ஆம் அதிகாரத்திற்குச் செல்வோம். நான் முன்பே இதன் ஒரு பகுதியை, அதாவது ஒரு வசனத்தின் ஒரு பகுதியைச் சொன்னேன், ஆனால் நாம் 25-ஆம் வசனத்திலிருந்து தொடங்கி இங்குள்ள பல வசனங்களை வாசிக்கப் போகிறோம். மத்தேயு 6:25.

ஆதலால், நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், உங்கள் ஜீவனுக்காக, என்ன சாப்பிடுவீர், என்ன குடிப்பீர் என்றோ, உங்கள் உடலுக்காக, என்ன உடுத்துவீர் என்றோ கவலைப்படாதீர்கள். ஜீவன் ஆகாரத்தையும், உடல் உடையையும்விட மேலானதல்லவா? ஆகாயத்துப் பறவைகளைக் கவனியுங்கள்; அவைகள் விதைப்பதும் இல்லை, அறுப்பதும் இல்லை, சேகரிப்பதும் இல்லை.

தொழுவங்களுக்குள்; ஆனாலும் உங்கள் பரலோகத் தந்தை அவற்றுக்கு உணவளிக்கிறார். நீங்கள் அவைகளைவிட மேலானவர்கள் அல்லவா? கவலைப்படுவதினால் உங்களில் எவன் தன் உயரத்தோடு ஒரு முழம் கூட்டிக்கொள்ள முடியும்?

ஆகையால், நீங்கள் ஏன் ஆடையைக் குறித்துக் கவலைப்படுகிறீர்கள்? வயல்வெளிகளில் உள்ள லீலி மலர்களைக் கவனியுங்கள்; அவை எப்படி வளர்கின்றனவோ, அவை உழைப்பதும் இல்லை, நூற்பதும் இல்லை. ஆனாலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், சாலமோன் தன் சகல மகிமையிலும் கூட இவைகளில் ஒன்றைப்போல ஆடை அணிந்திருக்கவில்லை. இன்று இருந்து, நாளை சூளையில் எறியப்படும் வயல்வெளிப் புல்லுக்கே தேவன் இப்படி ஆடை அணிவிப்பாரானால், அற்ப விசுவாசமுள்ளவர்களே, உங்களுக்கு அவர் எவ்வளவோ அதிகமாக ஆடை அணிவிக்கமாட்டாரா?

ஆதலால், 'என்னத்தை உண்போம்?' அல்லது 'என்ன குடிப்போம்?' அல்லது 'என்ன உடுப்போம்?' என்று கவலைப்படாதீர்கள். ஏனெனில், இவைகளையெல்லாம் புறஜாதியார் தேடுகிறார்கள். உங்களுக்கு இவையெல்லாம் தேவை என்பதை உங்கள் பரலோகத் தந்தை அறிந்திருக்கிறார். முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆதலால், நாளைக்குரிய காரியங்களைக் குறித்துக் கவலைப்படாதீர்கள்; நாளைக்குரிய காரியங்களை அதுவே கவனித்துக் கொள்ளும். அந்தந்த நாளுக்குரிய கவலைகள் அந்தந்த நாளுக்குப் போதும்.

ஆம், உங்களுக்குச் சிக்கல்கள் வரலாம். கவலைப்படாமலும், குறை கூறாமலும் இருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். யோவான் 16:33-ல், நீங்கள்

அந்த நிலைக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை. இயேசு, “என்னில் நீங்கள் சமாதானம் அடையும்படிக்கு இவைகளை உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்வுலகில் உங்களுக்கு உபத்திரவங்கள் உண்டு; ஆனாலும் தைரியமாயிருங்கள், நான் உலகத்தை ஜெயித்திருக்கிறேன்” என்று கூறினார். நீங்கள் தைரியமாயிருக்கிறீர்களா?

நாம் முதலாம் தெசலோனிக்கேயர் 4:15-க்குச் செல்வோம்.

இதற்காகவே நாங்கள் கர்த்தருடைய வார்த்தையால் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறோம், கர்த்தருடைய வருகை வரைக்கும் உயிரோடிருந்து நிலைத்திருக்கிற நாம், நித்திரையடைந்தவர்களுக்கு முன்பாகச் செல்லமாட்டோம். ஏனெனில், கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனின் சத்தத்தோடும், தேவனுடைய எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவார். கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது உயிர்த்தெழுவார்கள். பின்பு, உயிரோடிருந்து நிலைத்திருக்கிற நாம், மேகங்களில் அவர்களோடு கூட எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஆகாயத்தில் கர்த்தரைச் சந்திப்போம். இவ்விதமாக, நாம் எப்பொழுதும் கர்த்தரோடு இருப்போம். ஆகையால், இந்த வார்த்தைகளால் ஒருவரையொருவர் தேற்றுங்கள். தேவனுடைய வார்த்தையில் ஆறுதல் அடையுங்கள்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும், அவர் காலத்தில் அவரைச் சுற்றியிருந்த மக்களும் இப்போது உயிரோடு இல்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்கள் மரித்துவிட்டார்கள். ஆனால், இயேசு வரும்போது உயிரோடும் மாற்றத்தோடும் இருப்பவர்களில் நாமும் ஒருவராக இருப்பதற்கு, இந்த இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் நமக்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. 'ஆம், ஆனால் இயேசு இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு வரப்போவதில்லை' என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். பிலிப்பியர் 4-ஆம் அதிகாரத்திற்குச் செல்வோம். இயேசு 2032-ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு திரும்பி வரப்போவதில்லை என்பதை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். எப்படியிருந்தாலும், அடுத்த பல ஆண்டுகளுக்கு அவர் வரப்போவதில்லை. எனவே, இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் நாம் வேறு என்ன செய்ய முடியும் அல்லது வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்?

பிலிப்பியர் 4:8 “இறுதியாக, சகோதரரே, உண்மையானவை யாவைகளோ, மேன்மையானவை யாவைகளோ, நீதியானவை யாவைகளோ, தூய்மையானவை யாவைகளோ, அன்பானவை யாவைகளோ, நற்பெயர் பெற்றவை யாவைகளோ, நற்குணம் ஏதேனும் இருந்தால், புகழ்த்தக்கது ஏதேனும் இருந்தால், அவைகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள். என்னிடத்தில் நீங்கள் கற்றுக்கொண்ட, பெற்றுக்கொண்ட, கேட்ட, கண்ட காரியங்களையே செய்யுங்கள்; அப்பொழுது சமாதானத்தின் தேவன் உங்களோடு இருப்பார்.”

புளிப்பை நீக்குதல். பஸ்கா பண்டிகைக்குத் தயாராவதற்கான காரியங்களில் ஒன்று புளிப்பை நீக்குவதாகும். அடையாளப்பூர்வமாக, புளிப்பு மாவானது வெளிவேடத்தையும் பாவத்தையும் சித்தரிக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நீங்கள் மனந்திரும்பியுள்ளீர்கள் என்பதையும், தேவனுடைய வழியில் காரியங்களைச் செய்ய மனமுள்ளவர் என்பதையும் காட்டுவதற்கான வழிகளில் ஒன்று, புளிப்பை நீக்கும் செயல்முறையாகும். இது மக்கள் இயல்பாகச் செய்யும் ஒரு காரியம் அல்ல. புளிப்பில்லாத அப்பங்களின் ஏழு நாட்களில் நம் வீடுகளில் புளிப்பு மாவு இருக்கக்கூடாது என்று வேதாகமம் கூறுகிறது.

நான் அதை யாத்திராகமம் 12:19-லிருந்து வாசிக்கப் போகிறேன். நீங்கள் அங்கே செல்ல வேண்டியதில்லை. அதில், “ஏழு நாட்களுக்கு உங்கள் வீடுகளில் புளிப்பு மாவு இருக்கக்கூடாது; ஏனெனில், புளிப்பு மாவு சேர்த்ததை எவன் புசிக்கிறானோ, அவன் இஸ்ரவேல் சபையிலிருந்து விலக்கப்படுவான்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் அந்நியர் அல்லது அந்த நாட்டின் பூர்வீகக் குடிமகன்.” இஸ்ரவேல் மக்கள் இதைச் செய்தது மட்டுமல்லாமல், தொடக்ககால கிறிஸ்தவர்களும் அதே நேரத்தைக் கடைப்பிடித்தனர்.

பதினான்காம் நாளில் பஸ்கா பண்டிகையைக் கொண்டாடிய தேவ சபையின் தலைவரான எபேசுவின் பொலிக்ரேட்ஸ் எழுதியதிலிருந்து ஒரு பகுதியை நான் வாசிக்கப் போகிறேன். அதைச் செய்ய விரும்பாத அக்காலத்திய உரோமையின் ஆயருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தில், அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “உங்களில் மிகச் சிறியவனான பொலிக்ரேட்ஸ் ஆகிய நானும், என் உறவினர்களின் பாரம்பரியத்தின்படியே செய்கிறேன்; அவர்களில் சிலரை நான் நெருக்கமாகப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறேன். ஏனெனில், என் உறவினர்களில் ஏழு பேர் ஆயர்களாக இருந்தார்கள்; நான் எட்டாவது ஆயர். மேலும், மக்கள் புளித்த மாவை அகற்றும் நாளை என் உறவினர்கள் எப்போதும் கடைப்பிடித்து வந்தார்கள்.”

வருடத்தின் இந்த நேரத்தில் நாம் நம்மை ஆராய்ந்து பார்க்கும் ஒரு வழி, நம் வீடுகளையும் வாகனங்களையும் நிறுத்தி, புளிப்பை அகற்றுவதாகும். புளிப்பு நம்மைச் சுற்றிலும் இருப்பது போலவே, பாவமும் இருக்கிறது என்பதை இது நம்மைச் சற்று நிறுத்தி சிந்திக்க வைக்கிறது. புளிப்பை அகற்றுவதற்கு விடாமுயற்சி தேவைப்படுவது போலவே, பாவத்தையும் அகற்றுவதற்கு விடாமுயற்சி தேவைப்படுகிறது. புளிப்பு இருக்கவே இருக்காது என்று நாம் நினைத்த இடங்களில் அதைக் காண முடிவதால், சாத்தியமில்லை என்று நாம் நினைக்கும் இடங்களில் பாவங்கள் இருக்கலாம் என்பதையும் இது நமக்குக் காட்டுகிறது.

ஒரு கணம் புளிக்கவைக்கும் பொருளைப் பற்றிப் பேசுவோம். புளிக்கவைக்கப்பட்ட பொருட்கள் என்பவை ஈஸ்ட் அல்லது சமையல் சோடாவைக் கொண்டிருக்கும் பொருட்களாகும். புளிக்கவைக்கும் பொருள், பொருட்களை உப்பச் செய்து, பெரிதாக்குகிறது. உதாரணமாக, புளிக்கவைக்கப்பட்ட ரொட்டி நொறுங்கிவிடும். எனவே, நீங்கள் புளிக்கவைக்கும் பொருளை அகற்றிவிட்டதாக நினைக்கலாம், ஆனால் அது உங்கள் வாகனம் அல்லது வீடு முழுவதும் பரவிவிடும்.

பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு, நானும் என் மனைவி ஜாய்ஸும் புளிப்பை முழுமையாக நீக்கியிருந்தோம்; எல்லா புளிப்பையும் அகற்றிவிட்டோம் என்று நினைத்தோம். நாங்கள் எல்லா இழுப்பறைகளையும் திறந்து, எல்லா இடங்களிலும் எல்லாவற்றையும் பார்த்தோம். ஏனோ, நாங்கள் ஏற்கெனவே புளிப்பை நீக்கியிருந்த எங்கள் மகனின் அறைகளில் ஒன்றில், ஒரு சிறிய பொட்டலம் இருந்தது. அது ஏதோ ஒரு வகை குக்கீயா, ஒரு சிறிய கேக்கா அல்லது வேறு ஏதேனுமா என்று எனக்குச் சரியாக நினைவில்லை. அது அங்கே இருந்ததை எங்களால் நம்பவே முடியவில்லை. நாங்கள் எல்லாவற்றையும் அகற்றிவிட்டோம் என்று நினைத்திருந்தோம். புளிப்பு என்பது பாவத்தின் சின்னம். சில நேரங்களில் பாவம் பல வழிகளில் நுழைகிறது, அது எப்படி என்று நமக்குத் தெரிவதில்லை. அது தானாகவே நடந்துவிடுகிறது.

நான் குறிப்பிட விரும்பும் மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால், நாம் புளிப்பில்லாத அப்பங்களின் நாட்களுக்குப் பிறகு, அந்தப் புளிப்பை வேறு எங்காவது வைத்துவிட்டுத் திரும்பக் கொண்டு வருவதில்லை. அதாவது, நமது பழைய புளிப்பை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, பிறகு அதைத் திரும்பப் பெறுவதில்லை. நமது பழைய பாவங்களிலிருந்து நாம் விடுபட விரும்புகிறோம்.

நான் ரோமர் 8:5-லிருந்து ஒரு பகுதியை வாசிக்கப் போகிறேன்.

அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதினார் “மாம்சத்தின்படி வாழ்பவர்கள் மாம்சத்திற்குரிய காரியங்களில் தங்கள் மனதைச் செலுத்துகிறார்கள்; ஆவியின்படி வாழ்பவர்களோ ஆவிக்குரிய காரியங்களில் தங்கள் மனதைச் செலுத்துகிறார்கள். ஏனெனில், மாம்ச சிந்தை மரணம், ஆவி சிந்தையோ ஜீவனும் சமாதானமும் ஆகும்.

மாம்ச சிந்தை தேவனுக்கு விரோதமானது; ஏனெனில் அது தேவனுடைய பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படியாது, கீழ்ப்படியவும் முடியாது. ஆகையால், மாம்சத்தில் இருப்பவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்த முடியாது.”

இதை ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்? ஏனென்றால், சிலர் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையைப் பார்ப்பதற்குப் போதுமான நேரத்தை ஒதுக்காமல், சரீர ரீதியான புளிப்பை நீக்குவதில் அதிக நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள்

என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருந்தேன். நான் தனிப்பட்ட முறையில் செய்யும் ஒரு காரியம், புளிப்பை நீக்கும் ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டும் என்று நான் நினைப்பது என்னவென்றால், நீங்கள் புளிப்பை நீக்கும்போது உங்கள் சொந்தப் பாவங்களைப் பற்றியும் சிந்திப்பதுதான். குறிப்பாக, நீங்கள் எதிர்பாராத இடங்களில் சரீர ரீதியான புளிப்பு மாவைக் காண்கிறோம். உங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள பாவமும் அப்படித்தான். இது உங்களைச் சரியாகச் சிந்திக்க வைத்து, சரியான கவனத்தைக் கொண்டிருக்கச் செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

நீங்கள் இன்னும் ரோமர் 8-ஆம் அதிகாரத்தில் இருந்தால், நாம் 9-ஆம் வசனத்திற்குச் செல்வோம்.

தேவனுடைய ஆவியானவர் உங்களுக்குள் வாசமாயிருந்தால், நீங்கள் மாம்சத்தினிமித்தம் அல்ல, ஆவியினிமித்தமே இருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது, ஒருவனிடம் கிறிஸ்துவின் ஆவி இல்லையென்றால், அவன் அவருக்குரியவன் அல்ல. கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருந்தால், பாவத்தினிமித்தம் சரீரம் மரித்திருக்கிறது; நீதியினிமித்தம் ஆவியானவர் ஜீவனாயிருக்கிறார். மரித்தோரிலிருந்து இயேசுவை எழுப்பியவருடைய ஆவியானவர் உங்களுக்குள் வாசமாயிருந்தால், மரித்தோரிலிருந்து கிறிஸ்துவை எழுப்பியவர், உங்களுக்குள் வாசமாயிருக்கும் தம்முடைய ஆவியின் மூலமாக உங்கள் சரீரங்களுக்கும் ஜீவனைக் கொடுப்பார்.

அதனால் நாம் புளிப்பை நீக்கக் கூடாது என்கிறோமா? இல்லை, நாம் அதை இன்னும் செய்ய வேண்டும். இயேசுவின் சில வார்த்தைகளுக்காக மத்தேயு 23-ஆம் அதிகாரத்திற்கும் செல்வோம். மத்தேயு 23, வசனம் 23-லிருந்து தொடங்குகிறது.

மாயக்காரர்களான வேதபாரகரே, பரிசேயரே, உங்களுக்கு ஐயோ! ஏனெனில், நீங்கள் புதினா, சோம்பு, சீரகம் ஆகியவற்றில் தசமபாகம் செலுத்தி, நியாயப்பிரமாணத்தின் கனமான காரியங்களான நீதி, இரக்கம், விசுவாசம் ஆகியவற்றை புறக்கணித்துவிட்டீர்கள். மற்றவற்றைச் செய்யாமல் விடாமல், இவைகளை நீங்கள் செய்திருக்க வேண்டும். கொசுவை வடிகட்டி, ஒட்டகத்தை விழுங்கும் குருட்டு வழிகாட்டிகளே! புளிப்பில்லாத அப்ப நாட்களின் போது இது எங்களுக்குள்ள ஒரு கவலையாகும். நீங்கள் புளிப்பை அகற்றுவது மட்டுமல்லாமல், உங்களையும் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

மாயக்காரர்களான வேதபாரகரே, பரிசேயரே, உங்களுக்கு ஐயோ! ஏனெனில், நீங்கள் கிண்ணத்தையும் தட்டையும் வெளிப்புறத்தைச் சுத்தப்படுத்துகிறீர்கள், ஆனால் உள்ளே அவை கொள்ளையடிப்பாலும் சுயஇன்பத்தாலும் நிறைந்திருக்கின்றன. குருடனான பரிசேயனே,

முதலில் கிண்ணத்தையும் தட்டையும் உள்ளே சுத்தப்படுத்து,
அப்பொழுது அவற்றின் வெளிப்புறமும் சுத்தமாக இருக்கும்.

மாயக்காரர்களான வேதபாரகரே, பரிசேயரே, உங்களுக்கு ஐயோ!
ஏனெனில், நீங்கள் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளைப் போல
இருக்கிறீர்கள்; அவை வெளித்தோற்றத்தில் அழகாகத் தோன்றினாலும்,
உள்ளே மரித்தவர்களின் எலும்புகளாலும் சகல அசுத்தங்களாலும்
நிறைந்திருக்கின்றன. அப்படியே நீங்களும் வெளித்தோற்றத்தில்
மனிதர்களுக்கு நீதிமான்களாகத் தோன்றினாலும், உள்ளே மாயமும்
அக்கிரமமும் நிறைந்திருக்கிறீர்கள்.

நாம் சரீர காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும், ஆனால்
வெளித்தோற்றத்தில் உங்களுக்கு நீங்களே நீதிமான்களாக இருக்கும்படி,
புளித்த மாவில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாதீர்கள். மேலான
நோக்கத்தைப் புறக்கணிக்காதீர்கள். பரிசேயர்கள் சரீர காரியங்களைச்
செய்தார்கள், ஆனால் மேலான நோக்கத்தைப் புறக்கணித்தார்கள்.
அவர்கள் வெளித்தோற்றத்திற்காக நிறைய செய்தார்கள். நாம்
அவர்களைப் பின்பற்றக்கூடாது; நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற
வேண்டும், இயேசுவும் செய்ததுபோல சரீர மற்றும் ஆவிக்குரிய
காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இயேசு பாவம் செய்யாவிட்டாலும்,
நாம் செய்திருக்கிறோம். நாம் மனந்திரும்ப வேண்டும்.

ஆண்டின் இந்த நேரம், அவ்வாறு செய்வதில் அதிக நேரத்தைச் செலவிட
நம்மைத் தூண்ட வேண்டும். நாம் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின்
அறிவுரைகளுக்குச் செவிசாய்த்து, நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க
வேண்டும். புலம்பல் புத்தகம் அடிப்படையில் இதே விஷயத்தைத்தான்
கூறுகிறது என்று நான் குறிப்பிட்டேன், மேலும் வேதாகமத்தின் மற்ற
பகுதிகளும் அவ்வாறே கூறுகின்றன.

புளிக்கவைக்கும் கலவை குறித்து சிலருக்குக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது,
எனவே புளிக்கவைக்கும் கலவையின் இயற்பியல் அம்சங்களைப்
பற்றிப் பேசுவோம். நான் சில புளிக்கவைக்கும் காரணிகளைப்
பட்டியலிடுவேன். இது ஒரு பகுதிப் பட்டியல் மட்டுமே.

ஆக்டிவ் உலர்ந்த ஈஸ்ட்
அம்மோனியம் கார்பனேட் - "ஹார்ட்ஷார்ன்" என்றும்
அழைக்கப்படுகிறது
அம்மோனியம் பைகார்பனேட்
பேக்கரின் அம்மோனியா
பேக்கரின் ஈஸ்ட்
பேக்கிங் பவுடர்
பேக்கிங் சோடா
சோடியம் பைகார்பனேட்

டைபொட்டாசியம் கார்பனேட்
 பொட்டாசியம் பைகார்பனேட் - "பொட்டாஷ்" அல்லது "பெர்லாஷ்"
 என்றும் அழைக்கப்படுகிறது
 பொட்டாசியம் கார்பனேட்
 சோடியம் அலுமினியம் பாஸ்பேட்
 சோடியம் பைகார்பனேட்
 புளிப்பு மாவு ஸ்டார்டர் ஈஸ்ட்

நீங்கள் புளிப்பை நீக்கும்போது, இந்த விஷயங்களில் சிலவற்றை
 லேபிள்களில் பட்டியலிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தற்காலத்தில்,
 பொட்டலமிடப்பட்ட பல உணவுகளில் அவற்றின் மூலப்பொருட்கள்
 பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

புளிக்கவைக்கும் காரணிகள் அல்லாத சில பொருட்கள் இங்கே
 கொடுக்கப்பட்டுள்ளன; நீங்கள் தூக்கி எறியத் தேவையில்லாத
 பொருட்களை வீணாக்க விரும்பாத பட்சத்தில், இது முக்கியமானதாகும்.

ஆட்டோலைஸ்டு ஈஸ்ட்
 ப்ரூவரின் ஈஸ்ட்
 சோள மாவுச்சத்து
 முட்டையின் வெள்ளைக் கரு
 பாலிசார்பேட் 60
 பொட்டாசியம் பைடார்ட்ரேட் (டார்டார் கிரீம்)
 சார்பிட்டன் மோனோஸ்டெரேட்
 டார்ட்ரேட் தூள்
 டோருலா ஈஸ்ட்
 ஈஸ்ட் சாறு

1982-ல், பழைய உலகளாவிய தேவ சபையின் 'பஸ்கா பரீட்சை' என்ற
 தலைப்பிலான ஒரு பிரசங்கத்தில், ஹெர்பர்ட் ஆம்ஸ்ட்ராங் சில
 விஷயங்களை விளக்கிக் கூறினார்: "சகோதரர்களே, நீங்கள்
 மனந்திரும்ப வேண்டும், மேலும் ஞானஸ்நானமும் பெற்றுள்ளீர்கள்.
 உங்கள் கடந்தகால பாவங்களைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படத்
 தேவையில்லை." இன்றும் பலர் அவ்வாறு செய்கிறார்கள், ஆனால்
 அவர், "இனிமேல் நீங்கள் பாவம் செய்வீர்களா என்பதைப் பற்றி நீங்கள்
 கவலைப்படுவது நல்லது" என்றார். ஏனென்றால், நீங்கள் அவ்வாறு
 செய்தால், அதற்கான தண்டனையை நீங்களே உங்கள் மீது
 வரவழைத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். நீங்கள்
 தொடர்ந்து பாவம் செய்தீர்களா? அப்படியானால், நிச்சயமாக நீங்கள்
 மனந்திரும்ப வேண்டும்.

மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெறுவதைப் பற்றிய அப்போஸ்தலர்
 2:38-ஐ அவர் மேற்கோள் காட்டினார். பின்னர், "ஆனால் சிலர் தங்கள்

வழியை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெற்றாலன்றி, பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவீர்கள் என்று வேதாகமத்தில் எந்த வாக்குறுதியும் இல்லை" என்றார். பிறகு அவர், "உங்களில் சிலர் மாறவில்லை. நீங்கள் இன்னும் அப்படியே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கேட்ட சில போதனைகளையோ அல்லது சில அறிவுறுத்தல்களையோ ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். நீங்கள் நல்லவராக இருக்க விரும்புகிறீர்கள் என்றும், இது உண்மை, அது சரி என்று நினைக்கிறீர்கள் என்றும், அதனால் மாறுவதற்குப் பதிலாக அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள் என்றும் சொல்கிறீர்கள். அது தவறு. அது உங்களைக் காப்பாற்றாது, பரிசுத்த ஆவியையும் உங்களுக்குப் பெற்றுத் தராது" என்றார்.

மனந்திரும்புவது என்றால், நீங்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும், மாற வேண்டும். நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள், தவறாக வாழ்ந்தீர்கள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு, அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அதைத்தான் நாம் செய்ய வேண்டும், கிறிஸ்தவர்களும் அதைத்தான் செய்ய வேண்டும்.

வேதாகமத்தில் சீமோன் மாகஸைப் பற்றிய ஒரு உதாரணம் இருக்கிறது. அது அப்போஸ்தலர் நடபடிகள், எட்டாம் அதிகாரத்தில் உள்ளது. நான் அந்த வேதப்பகுதியை வாசிக்கப் போவதில்லை, ஆனால் அடிப்படையில், அவன் மக்கள் பிரசங்கம் செய்வதைக் கேட்டான், ஞானஸ்நானம் பெற்றான், ஆனால் அவன் உண்மையாகவே மனந்திரும்பவில்லை. வரலாறு முழுவதும், அவன் ஒரு விசுவாச துரோக இயக்கத்தைத் தொடங்கியவன் என்றும், அது இறுதியில் நாம் இப்போது பிரதான கிறிஸ்தவம் என்று அழைப்பதையோ அல்லது அவர்கள் தங்களை அழைத்துக் கொள்வதையோ பாதித்தது என்றும் மக்கள் நம்புகிறார்கள். சீமோன் மாகஸ், தான் அதை நம்புவதாகச் சொல்லி ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தபோதிலும், மனந்திரும்பவில்லை. உங்களைப் பற்றி என்ன? உங்கள் பழைய வாழ்க்கை முறைக்காகவோ அல்லது தேவனுடைய வாழ்க்கை முறைக்கு முரணான எதற்கெடுத்தாலும் நீங்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும்.

பவுல் தான் பலவீனமானவன் என்று கூறினார், ஆனால் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்கும்படி நமக்குச் சொன்னார். நாம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். கத்தோலிக்கத் திருப்பலியில் நடப்பதைப் போல தினமும், அல்லது சில புராட்டஸ்டன்ட் குழுக்கள், அட்வென்டிஸ்டுகள் போன்றோரைப்போல ஒவ்வொரு வாரமும், மாதமும், அல்லது ஒவ்வொரு காலாண்டிலும் அல்லாமல், நாம் வருடத்திற்கு ஒருமுறை மட்டுமே பஸ்கா பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்குக் காரணங்களில் ஒன்று, நாம் நம்மை நாமே ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கும், உற்று நோக்குவதற்கும் கூடுதல் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புவதே ஆகும்.

நீங்கள் தினமும் உங்களைப் பார்ப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். சரி, அது ஒரு வழக்கமாகிவிடுகிறது. அதனால், புளிப்பில்லாத அப்பத்தை நீக்கும் செயல்முறையைக் கடந்து செல்வது, ஓரளவிற்கு நமது உடல்ரீதியான வழக்கத்தை மாற்றுகிறது. மேலும், பாஸ்கா பண்டிகையாகக் கருதப்படும் திருவிருந்தை தினமும் எடுப்பவர்கள், அநேகமாகத் தங்கள் வீடுகளில் தினமும் புளிப்பில்லாத அப்பத்தை நீக்குவதில்லை. அவர்கள் புளிப்பில்லாத அப்ப நாட்களையும் அது போன்ற காரியங்களையும் கடைப்பிடிப்பதில்லை. நாம் சிறப்பாக இருப்பதற்காக, நம் வாழ்க்கையை நிறுத்தி, சற்று நிதானித்து, வித்தியாசமாகப் பார்க்க வேண்டும் என்று கடவுள் நமக்கு ஆண்டுகளாகும் இந்த அறிவுறுத்தல்களையும் நினைவூட்டல்களையும் தருகிறார்.

நாம் பரிபூரணத்தை நோக்கி முன்னேற வேண்டும். நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அறிவிலும் நாம் வளர வேண்டும். இந்த ஆண்டு பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பும், பிற்காலங்களில் நீங்கள் இதைக் கவனித்தால், அடுத்த பஸ்கா பண்டிகையின்போதும் உங்களை உண்மையாகவே ஆராய்ந்து பாருங்கள். பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்பாக உங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள். தேவன் ஒரு வருடாந்திர திட்டத்தை வைத்திருப்பதற்கான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். ஆண்டின் மற்ற நாட்களில் நீங்கள் உங்களைப் பார்ப்பதை விட வித்தியாசமாகப் பார்க்க வேண்டும், வளர வேண்டும், பரிபூரணத்தை நோக்கி நகர வேண்டும், மேலும் ஜெயங்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், கிறிஸ்தவர்கள் அவ்வாறுதான் செய்ய வேண்டும் என்று வேதாகமம் சொல்கிறது. நாம் அனைவரும் இதைச் செய்ய வேண்டும். நான் டாக்டர் பாப்தீல், தேவனுடைய தொடர்ச்சியான சபைக்காக.